

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

12 januari 2016

WETSONTWERP

houdende instemming met het Avenant tussen het Koninkrijk België en de Zwitserse Bondsstaat tot wijziging van de Overeenkomst van 28 augustus 1978 tussen het Koninkrijk België en de Zwitserse Bondsstaat tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, gedaan te Brussel op 10 april 2014

Blz.

INHOUD

Samenvatting	3
Memorie van toelichting	5
Voorontwerp	22
Advies van de Raad van State	23
Wetsontwerp	26
Avenant	27

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

12 janvier 2016

PROJET DE LOI

portant assentiment à l'Avenant entre le Royaume de Belgique et la Confédération suisse modifiant la Convention du 28 août 1978 entre le Royaume de Belgique et la Confédération suisse en vue d'éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, fait à Bruxelles le 10 avril 2014

Pages

SOMMAIRE

Résumé	3
Exposé des motifs	5
Avant-projet	22
Avis du Conseil d'État	23
Projet de loi	26
Avenant	46

De regering heeft dit wetsontwerp op 12 januari 2015 ingediend.

Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 12 janvier 2015.

De “goedkeuring tot drukken” werd op 19 januari 2015 door de Kamer ontvangen.

Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 19 janvier 2015.

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
cdH	:	centre démocrate Humaniste
VB	:	Vlaams Belang
PTB-GO!	:	Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture
DéFI	:	Démocrate Fédéraliste Indépendant
PP	:	Parti Populaire

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 54 0000/000:	Parlementair document van de 54 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV:	Beknopt Verslag
CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN:	Plenum
COM:	Commissievergadering
MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 54 0000/000:	Document parlementaire de la 54 ^e législature, suivi du n ^o de base et du n ^o consécutif
QRVA:	Questions et Réponses écrites
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral
CRABV:	Compte Rendu Analytique
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN:	Séance plénière
COM:	Réunion de commission
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

*Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.dekamer.be
e-mail : publicaties@dekamer.be*

De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

*Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.lachambre.be
courriel : publications@lachambre.be*

Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

SAMENVATTING

Het ontwerp van instemmingswet heeft tot doel de bekrachtiging mogelijk te maken van het Avenant tussen het Koninkrijk België en de Zwitserse Bondsstaat tot wijziging van de Overeenkomst van 28 augustus 1978 tussen het Koninkrijk België en de Zwitserse Bondsstaat tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen.

Het op 10 april 2014 te Brussel ondertekende Avenant heeft tot doel het bestaand dubbelbelastingverdrag tussen België en Zwitserland van 1978 te moderniseren.

Het bestaand verdrag wordt op een aantal punten aangepast aan de laatste versie van het OESO-Modelverdrag en aan het gewijzigd intern fiscaal recht van België en Zwitserland.

De voornaamste bepalingen van het Avenant worden hierna in het kort beschreven.

— Er is uitdrukkelijk voorzien dat een pensioenfonds of een voorzorginstelling een inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat.

— Het artikel aangaande de ondernemingswinst wordt aangepast teneinde rekening te houden met de winsttoerekeningsmethode zoals door de OESO is uitgewerkt in 2010, en die bekend staat als de zogenaamde "Authorised OECD Approach".

— De bronheffing voor dividenden wordt in de regel beperkt tot 15 % van het brutobedrag. Er is voorzien in een vrijstelling van bronheffing wanneer de uiteindelijk gerechtigde een vennootschap is die gedurende een ononderbroken tijdvak van ten minste 12 maanden aandelen bezit die onmiddellijk ten minste 10 % vertegenwoordigen van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt. Er is eveneens voorzien in een vrijstelling wanneer de uiteindelijk gerechtigde een pensioenfonds of voorzorginstelling is.

— Voor interesten is de bronheffing in de regel beperkt tot 10 % van het brutobedrag, maar er wordt een vrijstelling van bronheffing toegepast voor interest betaald tussen ondernemingen, aan pensioenfondsen of voorzorginstellingen en aan de andere Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan.

RÉSUMÉ

Le projet de loi d'assentiment a pour objet de permettre la ratification de l'Avenant entre le Royaume de Belgique et la Confédération Suisse modifiant la Convention du 28 août 1978 entre le Royaume de Belgique et la Confédération Suisse en vue d'éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune.

L'Avenant signé à Bruxelles le 10 avril 2014 vise à moderniser la Convention préventive de la double imposition entre la Belgique et la Suisse de 1978.

La Convention existante est alignée pour un certain nombre de points sur la dernière version du Modèle de convention fiscale de l'OCDE et sur le droit fiscal interne actuel de la Belgique et de la Suisse.

Les principales dispositions de l'Avenant sont brièvement décrites ci-après.

— Il est expressément prévu qu'un fonds de pension ou une institution de prévoyance est un résident d'un Etat contractant.

— L'article relatif aux bénéficiaires des entreprises est adapté afin de tenir compte de la méthode d'attribution des bénéfices mise au point par l'OCDE en 2010, et connue sous la dénomination d'"Authorised OECD Approach".

— La retenue à la source sur les dividendes est généralement limitée à 15% du montant brut. Une exonération de la retenue à la source est prévue lorsque le bénéficiaire effectif est une société qui détient, pendant une période ininterrompue d'au moins douze mois, des actions représentant directement au moins 10% du capital de la société qui paie les dividendes. Une exonération est également prévue lorsque le bénéficiaire effectif est un fonds de pension ou une institution de prévoyance.

— En ce qui concerne les intérêts, la retenue à la source est généralement limitée à 10% du montant brut, mais une exonération est applicable pour les intérêts payés entre entreprises, à un fonds de pension ou une institution de prévoyance ainsi qu'à l'autre État ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

— Meerwaarden uit de vervreemding van aandelen in een vennootschap waarvan meer dan 50 % van de achterliggende waarde onmiddellijk of middellijk afkomstig is uit in een overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen, zijn in die Staat belastbaar, tenzij het gaat om beursgenoteerde vennootschappen of wanneer deze onroerende goederen gebruikt worden door de vennootschap om er haar bedrijfsactiviteit in uit te oefenen.

— Pensioenen (wettelijke en aanvullende) betaald ter zake van een vroegere dienstbetrekking mogen worden belast in de Staat waaruit ze afkomstig zijn.

— De inkomsten (andere dan roerende inkomsten) die uit Zwitserland afkomstig zijn, genieten in België belastingvrijstelling met progressievoorbehoud wanneer ze onderworpen zijn aan het belastingstelsel dat normaal op dat inkomen van toepassing is in Zwitserland. De inkomsten die door een natuurlijke persoon worden verkregen, zijn evenwel slechts vrijgesteld wanneer ze daadwerkelijk aan de Zwitserse belasting onderworpen zijn.

— Dividenden die een Belgische vennootschap verkrijgt van een Zwitserse vennootschap die aldaar aan de vennootschapsbelasting is onderworpen, worden in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting in zoverre als vrijstelling zou worden verleend indien beide vennootschappen inwoner zouden zijn van België.

— Voor interest en royalty's wordt het forfaitair gedeelte van buitenlandse belasting toegekend overeenkomstig het intern recht.

— Inzake de uitwisseling van inlichtingen wordt het artikel 26 van het OESO-Model overgenomen. In tegenstelling tot het bestaand verdrag kunnen inlichtingen worden uitgewisseld voor de toepassing van het intern Belgisch recht. Bovendien bepaalt het nieuwe artikel expliciet dat België en Zwitserland niet kunnen weigeren om inlichtingen in het bezit van financiële instellingen uit te wisselen zelfs als het intern recht dit verhindert.

— Het Avenant voorziet in een arbitrageregeling.

— Tot slot bevat het Avenant een algemene antimisbruikbepaling. Deze bepaling stelt dat de belastingverminderingen en -vrijstellingen waarin de Overeenkomst voorziet niet zullen gelden voor inkomsten die zijn betaald aan doorstroomvennootschappen ("conduit companies").

— Les plus-values provenant de l'aliénation d'actions dans une société dont plus de 50% de la valeur sous-jacente provient directement ou indirectement de biens immobiliers situés dans un Etat contractant sont imposables dans cet Etat sauf s'il s'agit de sociétés cotées en bourse ou si ces biens immobiliers sont utilisés par la société pour y exercer son activité.

— Les pensions (légales et complémentaires) payées au titre d'un emploi antérieur sont imposables dans l'Etat d'où elles proviennent.

— Les revenus (autres que mobiliers) provenant de Suisse sont exemptés d'impôt en Belgique sous réserve de progressivité s'ils sont soumis en Suisse au régime fiscal normalement applicable au revenu concerné. Les revenus perçus par une personne physique ne sont cependant exonérés que lorsqu'ils sont effectivement soumis à l'impôt suisse.

— Les dividendes qu'une société belge reçoit d'une société suisse qui est soumise à l'impôt des sociétés en Suisse sont exonérés de l'impôt des sociétés en Belgique dans la mesure où cette exemption serait accordée si les deux sociétés étaient des résidents de la Belgique.

— Pour les intérêts et les redevances, la quotité forfaitaire d'impôt étranger est accordée conformément au droit interne.

— En matière d'échange de renseignements, l'Avenant reprend l'article 26 du Modèle OCDE. Contrairement à ce que prévoit la Convention existante, des renseignements peuvent être échangés pour l'application du droit interne belge. Par ailleurs, le nouvel article stipule expressément que la Belgique et la Suisse ne peuvent pas refuser d'échanger des informations détenues par des institutions financières même si le droit interne l'interdit.

— L'Avenant prévoit une procédure d'arbitrage.

— Enfin, l'Avenant contient une disposition générale anti-abus. Cette disposition prévoit que les réductions et exonérations d'impôt prévues par la Convention ne s'appliqueront pas aux revenus payés à des sociétés relais ("conduit companies").

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De regering onderwerpt heden aan uw instemming het Avenant tussen het Koninkrijk België en de Zwitserse Bondstaat tot wijziging van de Overeenkomst van 28 augustus 1978 tussen het Koninkrijk België en de Zwitserse Bondstaat tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Brussel op 10 april 2014 (hierna “het Avenant” genoemd).

Overeenkomstig de beslissing die werd genomen door de Interministeriële Conferentie “Buitenlands beleid” van 20 september 2013 gaat het om een verdrag met een gemengd karakter.

Hierna vindt u de analyse van de bepalingen van het Avenant, voorafgegaan door een korte uiteenzetting van de algemene politieke context waarbinnen het Avenant werd afgesloten en van de Europese juridische context waarbinnen het kan worden gesitueerd.

A. Politieke context

Wat de vermindering van dubbele belasting betreft, zijn Zwitserland en België gebonden door de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Zwitserse Bondstaat tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend op 28 augustus 1978 (B.S. van 14 oktober 1980) (hierna “het Verdrag van 1978” genoemd). Ondanks het feit dat het Verdrag van 1978 is opgesteld conform het toenmalige OESO-Model van belastingovereenkomst, is het één van de weinige Belgische dubbelbelastingverdragen met een artikel inzake wederzijdse bijstand waarvan het toepassingsgebied beperkt is. Concreet voorziet het Verdrag van 1978 slechts in de mogelijkheid tot het uitwisselen van inlichtingen die nodig zijn voor de toepassing van het Verdrag zelf. De uitwisseling van inlichtingen voor de toepassing van de Belgische interne fiscale wetgeving is dus niet mogelijk. Dergelijke beperkte administratieve bijstand kaderde destijds in de algemene Zwitserse verdragspolitiek.

In 1994 hebben de Zwitserse autoriteiten de Belgische autoriteiten voorgesteld om het Verdrag van 1978 te herzien. België was echter niet bereid om aan dit verzoek een gunstig gevolg te geven zonder dat een uitbreiding van het toepassingsgebied inzake de administratieve bijstand deel uitmaakte van deze herziening. Aangezien Zwitserland destijds niet bereid was om haar verdragspolitiek op dit vlak aan te passen werd er destijds geen akkoord bereikt.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le gouvernement soumet aujourd’hui à votre assentiment l’Avenant entre le Royaume de Belgique et la Confédération Suisse modifiant la Convention du 28 août 1978 entre le Royaume de Belgique et la Confédération Suisse en vue d’éviter les doubles impositions en matière d’impôts sur le revenu et sur la fortune, signé à Bruxelles le 10 avril 2014 (ci-après “l’Avenant”).

Conformément à la décision prise par la Conférence Interministérielle “Politique étrangère” du 20 septembre 2013, il s’agit d’un traité à caractère mixte.

Vous trouverez ci-après l’analyse des dispositions de l’Avenant, précédée d’une brève description du contexte politique général qui a entouré sa conclusion et du contexte juridique européen dans lequel il s’inscrit.

A. Contexte politique

En ce qui concerne la prévention de la double imposition, la Suisse et la Belgique sont liées par la Convention entre le Royaume de Belgique et la Confédération Suisse en vue d’éviter les doubles impositions en matière d’impôts sur le revenu et sur la fortune, signée le 28 août 1978 (M.B. du 14 octobre 1980) (ci-après “la Convention de 1978”). Bien que la Convention de 1978 soit rédigée conformément au Modèle de convention fiscale de l’OCDE de l’époque, elle est une des rares conventions de double imposition belges dont l’article relatif à l’assistance mutuelle a une portée limitée. Concrètement, la Convention de 1978 prévoit seulement l’échange des renseignements nécessaires à l’application de la Convention elle-même. L’échange de renseignements aux fins de l’application de la législation fiscale interne belge n’est donc pas possible. Cette assistance administrative limitée s’inscrivait à l’époque dans la politique conventionnelle générale de la Suisse.

En 1994, les autorités suisses ont proposé aux autorités belges de revoir la Convention de 1978. La Belgique n’était cependant pas prête à répondre favorablement à cette demande sans qu’une extension du champ d’application de l’assistance administrative fasse partie de cette révision. Aucun accord n’a été obtenu à l’époque étant donné que la Suisse n’était pas prête à adapter sa politique conventionnelle sur ce plan.

Het Zwitsers standpunt inzake administratieve bijstand kwam echter meer en meer onder internationale druk te staan en Zwitserland heeft, onder die toenevende druk, uiteindelijk haar standpunt aangepast en zich in 2009 akkoord verklaard met de internationale standaard inzake transparantie en de uitwisseling van inlichtingen.

België en Zwitserland hebben vervolgens de onderhandelingen aangevat die geleid hebben tot de ondertekening van onderliggend Avenant. Naast een modernisering van het Verdrag van 1978 verruimt het Avenant de uitwisseling van fiscale inlichtingen tot inlichtingen die naar verwachting relevant zijn voor de toepassing of tenuitvoerlegging van de nationale belastingwetgeving. Ondanks het feit dat dit Avenant de mogelijkheid biedt om fiscale inlichtingen op automatische of spontane wijze uit te wisselen heeft Zwitserland op het ogenblik van de onderhandelingen in mei 2013 duidelijk aangegeven dat het in de praktijk de uitwisseling van inlichtingen wenst te beperken tot de uitwisseling van inlichtingen op verzoek. Deze positie is volledig in overeenstemming met de internationale standaard die is vastgelegd door het Mondiaal Forum inzake transparantie en uitwisseling van fiscale inlichtingen en die in beginsel is beperkt tot de uitwisseling van inlichtingen op verzoek.

Los van de hierboven vermelde internationale standaard, die is beperkt tot de uitwisseling van inlichtingen op verzoek, komt er op het einde van 2013 onder impuls van de G20 een nieuw initiatief tot stand. Dit initiatief resulteert ongeveer een jaar later in de totstandkoming van een nieuwe internationale standaard, i.e. de internationale standaard voor de automatische uitwisseling van financiële informatie voor belastingdoeleinden.

Kort na België en 50 andere staten heeft Zwitserland zich op 19 november 2014 geëngageerd om deze internationale standaard te implementeren en om vanaf 2018 (in het geval van België als "early adopter" vanaf 2017) financiële inlichtingen op automatische wijze uit te wisselen.¹

Dit laatste engagement vanwege Zwitserland neemt niet weg dat dit Avenant nog steeds van groot belang is voor de samenwerking tussen de belastingautoriteiten van België en Zwitserland.

B. Europese juridische context

De lidstaten hebben hun fiscale bevoegdheid inzake directe belastingen behouden, zelfs indien de Europese Unie in principe over een samenlopende bevoegdheid

¹ <http://www.oecd.org/ctp/exchange-of-tax-information/switzerland-takes-important-step-to-boost-international-cooperation-against-tax-evasion.htm>

Cependant, la position de la Suisse en matière d'assistance administrative a fait l'objet d'une pression internationale de plus en plus forte. Cette pression croissante a finalement amené la Suisse à modifier sa position et à se rallier, en 2009, à la norme internationale en matière de transparence et d'échange de renseignements.

La Belgique et la Suisse ont alors entamé des négociations qui ont mené à la conclusion du présent Avenant. En plus de moderniser la Convention de 1978, l'Avenant étend l'échange de renseignements fiscaux aux renseignements vraisemblablement pertinents pour l'administration ou l'application de la législation fiscale interne. Bien que l'Avenant permette d'échanger des renseignements fiscaux de manière automatique ou spontanée, la Suisse a clairement indiqué lors des négociations en mai 2013 qu'elle entend en pratique limiter l'échange de renseignements à l'échange sur demande. Cette position est totalement conforme au standard international élaboré par le Forum Mondial sur la transparence et l'échange de renseignements, qui est en principe limité à l'échange sur demande.

Indépendamment du standard international précité, qui est limité à l'échange de renseignements sur demande, une nouvelle initiative a vu le jour fin 2013 sous l'impulsion du G20. Cette initiative a abouti environ un an plus tard à l'élaboration d'un nouveau standard international, à savoir la norme internationale d'échange automatique de renseignements relatifs aux comptes financiers en matière fiscale.

Peu après la Belgique et 50 autres États, la Suisse s'est engagée, le 19 novembre 2014, à mettre en œuvre ce standard international et à échanger de manière automatique des renseignements financiers à partir de 2018 (2017 pour la Belgique en tant que "early adopter").¹

Cet engagement de la Suisse n'enlève rien à l'importance du présent Avenant pour la coopération entre les autorités fiscales de la Belgique et de la Suisse.

B. Contexte juridique européen

Les États membres ont conservé leurs compétences fiscales à l'égard des impôts directs, même si l'Union européenne dispose d'une compétence concurrente de

¹ <http://www.oecd.org/ctp/exchange-of-tax-information/switzerland-takes-important-step-to-boost-international-cooperation-against-tax-evasion.htm>

beschikt krachtens artikel 115 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU). De Raad stelt inderdaad met eenparigheid van stemmen richtlijnen vast voor het nader tot elkaar brengen van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten die rechtstreeks van invloed zijn op de instelling of de werking van de gemeenschappelijke markt. Tot nu toe werd van deze samenlopende bevoegdheid slechts op zeer beperkte wijze en op beperkt terrein gebruik gemaakt.

Inzake administratieve bijstand voor de vestiging van de inkomstenbelastingen heeft de Raad twee richtlijnen aangenomen. Ze betreffen enkel de verrichtingen tussen inwoners van verschillende lidstaten en zijn dus van weinig belang voor de betrekkingen tussen lidstaten en derde Staten.

Richtlijn 2003/48/EG van 3 juni 2003 betreft de belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling (de "spaarrichtlijn"). Het doel van die richtlijn is te verzekeren dat de interest die in een lidstaat wordt toegekend aan uiteindelijk gerechtigden die natuurlijke personen zijn en die hun fiscale woonplaats in een andere lidstaat hebben, daadwerkelijk overeenkomstig het binnenlands recht van laatstgenoemde lidstaat belast wordt. De Richtlijn raadt aan om daartoe een beroep te doen op de automatische uitwisseling van inlichtingen.

In het kader van die Richtlijn, en om een kapitaalvlucht naar landen die geen lid zijn van de Europese Unie te voorkomen, heeft de Europese Commissie akkoorden gesloten met Zwitserland, Liechtenstein, San Marino, Monaco en Andorra opdat die landen maatregelen zouden invoeren van gelijke strekking als die welke opgenomen zijn in de Richtlijn.

Een dergelijk akkoord werd op 26 oktober 2004 getekend tussen de Europese Commissie en Zwitserland. Dit akkoord voorziet dat Zwitserland een inhouding aan de bron toepast op de uitbetaalde interest en de ingehouden belasting doorstort aan de woonstaat van de uiteindelijk gerechtigde van de interest. Echter, op verzoek van de uiteindelijk gerechtigde stuurt Zwitserland informatie over de rentebetaling op automatische wijze toe aan de woonstaat van de uiteindelijk gerechtigde.

Daarnaast heeft elk van de lidstaten gelijksoortige akkoorden gesloten met de afhankelijke of geassocieerde gebieden van het Verenigd Koninkrijk, van Nederland en van Frankrijk (de Kanaaleilanden, het Eiland Man, Sint-Bartholomeus en verscheidene gebieden in de Caraïben). De werkingssfeer van de automatische uitwisseling van inlichtingen die door de "spaarrichtlijn"

principe en vertu de l'article 115 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne (TFUE). Le Conseil, statuant à l'unanimité, arrête, en effet, des directives pour le rapprochement des dispositions législatives, réglementaires et administratives des États membres qui ont une incidence directe sur l'établissement ou le fonctionnement du marché commun. Jusqu'à présent, cette compétence concurrente n'a été mise en œuvre que de manière très limitée et dans des domaines limités.

Dans le domaine de l'assistance administrative aux fins de l'établissement des impôts sur les revenus, le Conseil de l'Union européenne a adopté deux directives. Ces directives n'intéressent que les opérations entre résidents d'États membres différents. Les relations entre États membres et États tiers ne sont donc que peu concernées.

La Directive 2003/48/CE du 3 juin 2003 concerne la fiscalité des revenus de l'épargne sous forme de paiements d'intérêts (la "directive épargne"). Cette directive vise à garantir que les intérêts alloués dans un État membre à des bénéficiaires effectifs, personnes physiques, qui ont leur résidence fiscale dans un autre État membre soient imposés effectivement selon le droit interne de ce dernier État membre. Pour ce faire, la directive préconise le recours à l'échange automatique de renseignements.

Dans le cadre de cette directive et en vue d'éviter une fuite des capitaux vers des pays non membres de l'Union européenne, la Commission européenne a conclu des accords avec la Suisse, le Liechtenstein, Saint-Marin, Monaco et Andorre afin que ceux-ci adoptent des mesures équivalentes à celles figurant dans la directive.

Un tel accord a été signé le 26 octobre 2004 entre la Commission européenne et la Suisse. Cet accord prévoit que la Suisse prélève une retenue à la source sur les intérêts payés et reverse l'impôt retenu à la source à l'État de résidence du bénéficiaire effectif des intérêts. Toutefois, à la demande du bénéficiaire effectif, la Suisse envoie de manière automatique à l'État de résidence de celui-ci des renseignements concernant le paiement d'intérêts.

Chacun des États membres a en outre conclu des accords semblables avec les territoires dépendants ou associés du Royaume-Uni, des Pays-Bas et de la France (les îles anglo-normandes, l'île de Man, Saint-Barthélemy et divers territoires des Caraïbes). Le champ d'application de l'échange automatique de renseignements que mettent en place la "directive épargne" et les

en door voornoemde akkoorden wordt ingesteld, blijft evenwel beperkt wegens het feit dat die rechtsinstrumenten slechts de interest beogen die wordt betaald aan natuurlijke personen.

Bovendien regelt de nieuwe Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van Richtlijn 77/799/EEG de uitwisseling tussen de lidstaten van inlichtingen die naar verwachting relevant zullen zijn voor de toepassing en de tenuitvoerlegging van hun interne belastingwetgeving. Die nieuwe richtlijn, die op 11 maart 2011 in werking getreden is, vervangt Richtlijn 77/799/EEG door het invoeren van de door de OESO uitgewerkte internationale norm inzake uitwisseling van fiscale gegevens.

Die nieuwe richtlijn bevat een hoofdstuk over de betrekkingen met derde landen. Op grond van de bepalingen van artikel 24 van die richtlijn, mogen inlichtingen die werden verkregen van een derde land – voor zover een akkoord met dat derde land zulks toestaat – doorgegeven worden aan andere lidstaten van de Europese Unie voor dewelke die inlichtingen van nut kunnen zijn. Omgekeerd mogen inlichtingen die werden verkregen van een andere lidstaat onder bepaalde voorwaarden doorgegeven worden aan een derde land. Artikel 1 van de richtlijn stelt uitdrukkelijk dat de richtlijn geen afbreuk doet aan het feit dat de lidstaten al hun verplichtingen moeten nakomen aangaande een meer uitgebreide administratieve samenwerking die kan voortvloeien uit andere rechtsmiddelen, met inbegrip van eventuele bilaterale of multilaterale akkoorden.

Rekening houdend enerzijds met het feit dat het Avenant een artikel omvat inzake de uitwisseling van inlichtingen, daaronder begrepen inlichtingen in het bezit van banken, en anderzijds met de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ EU) omtrent artikel 63 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), heeft het Avenant in elk geval tot gevolg dat de in artikel 63 van het VWEU vastgelegde vrijheid van verkeer van kapitaal, conform de rechtspraak van het HvJ EU, in zijn totaliteit zal moeten worden toegepast met Zwitserland. Dit betekent dat de eventuele beperkingen die zouden voortkomen uit een wetgeving die in België werd ingevoerd na 31 december 1993 en die verder behouden konden blijven wegens het ontbreken van een uitwisseling van bankgegevens tussen België en Zwitserland, zullen moeten worden opgeheven in de betrekkingen tussen België en Zwitserland zodra het Avenant van toepassing zal zijn.

De Europese Commissie heeft op 28 april 2009 een mededeling aangenomen waarin de maatregelen

accords précités est cependant limité en raison du fait que ces instruments juridiques ne visent que les intérêts payés à des personnes physiques.

Par ailleurs, la nouvelle Directive 2011/16/UE relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal et abrogeant la Directive 77/799/CEE organise l'échange entre les États membres des informations vraisemblablement pertinentes pour l'administration et l'application de leur législation fiscale interne. Cette nouvelle directive, entrée en vigueur le 11 mars 2011, remplace la Directive 77/799/CEE en intégrant le standard international d'échange de renseignements fiscaux élaboré par l'OCDE.

Cette nouvelle directive comporte un chapitre relatif aux relations avec les pays tiers. En vertu des dispositions de l'article 24 de cette directive, des informations reçues d'un pays tiers peuvent – pour autant qu'un accord avec ce pays tiers l'autorise – être transmises à d'autres États membres de l'Union européenne auxquels ces informations peuvent être utiles. Inversement, des informations reçues d'un autre État membre peuvent, à certaines conditions, être transmises à un pays tiers. Il est expressément stipulé à l'article premier de la directive que celle-ci ne porte pas atteinte à l'exécution de toute obligation des États membres quant à une coopération administrative plus étendue qui résulterait d'autres instruments juridiques, y compris d'éventuels accords bilatéraux ou multilatéraux.

Compte tenu, d'une part, du fait que l'Avenant contient un article en matière d'échange de renseignements, y compris des renseignements détenus par les banques et, d'autre part, de la jurisprudence de la Cour de Justice de l'Union Européenne (CJUE) relative à l'article 63 du Traité sur le fonctionnement de l'Union Européenne (TFUE), l'Avenant implique en tout cas que la liberté de circulation des capitaux prévue par l'article 63 du TFUE devra être appliquée complètement avec la Suisse conformément à la jurisprudence de la CJUE. Ceci signifie que les éventuelles restrictions qui trouveraient leur origine dans une législation introduite en Belgique après le 31 décembre 1993 et qui pouvaient être maintenues en raison de l'absence d'échange de renseignements bancaires entre la Belgique et la Suisse devront être levées dans les relations entre la Belgique et la Suisse dès que l'Avenant sera applicable.

La Commission européenne a adopté le 28 avril 2009 une communication dans laquelle sont

worden geïnventariseerd die de lidstaten zouden moeten nemen ter bevordering van het “goed bestuur” in belastingzaken (zijnde de transparantie en de uitwisseling van inlichtingen verbeteren en verder vooruitgaan op de weg van eerlijke concurrentie in belastingzaken). Zij verzoekt met name de lidstaten om in hun bilaterale betrekkingen te kiezen voor een aanpak die in overeenstemming is met de beginselen van goed bestuur.

In de huidige Europese juridische context behoudt België derhalve de bevoegdheid tot het sluiten van overeenkomsten die bedoeld zijn om dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen te vermijden en om de administratieve samenwerking in fiscale aangelegenheden te versterken. De bepalingen van het Avenant die binnen het kader van die bevoegdheid werd gesloten, houden bovendien rekening met de verplichtingen die voor België uit voormelde Europese richtlijnen voortvloeien. De bepalingen van het Avenant zijn conform met de beginselen van goed bestuur die door de Commissie worden aanbevolen.

C. Socio-economische impact

Het is moeilijk om nauwkeurig in te schatten welke impact dit Avenant zal hebben op sociaal-economisch vlak. Het Avenant heeft inderdaad tot doel de economische betrekkingen tussen België en Zwitserland verder te versterken. Het nieuwe Avenant beoogt een beter klimaat te bieden voor de Belgische investeerders in Zwitserland en tevens België aantrekkelijker te maken voor Zwitserse investeerders.

D. Analyse van de bepalingen

De bepalingen van het Avenant sluiten grotendeels aan bij de bepalingen van het fiscaal modelverdrag van de OESO (versie 2010) (hierna “het OESO-Modelverdrag”) en de bepalingen van het Belgisch Modelverdrag. De belangrijkste bepalingen van het Avenant worden hierna kort toegelicht.

Artikel I

(aanpassing Artikel 2
van het Verdrag van 1978 – Belastingen waarop de
Overeenkomst van toepassing is)

De lijst van de beoogde Belgische belastingen opgesomd in artikel 2, paragraaf 3, 1° van het Verdrag van 1978 wordt in overeenstemming gebracht met het Belgische modelverdrag.

recensées les mesures que les États membres devraient prendre pour promouvoir la “bonne gouvernance” dans le domaine fiscal (c’est-à-dire améliorer la transparence et l’échange de renseignements et progresser sur la voie de la concurrence loyale en matière fiscale). Elle invite notamment les États membres à opter, dans le cadre de leurs relations bilatérales, pour une approche conforme aux principes de bonne gouvernance.

Dans le contexte juridique européen actuel, la Belgique conserve par conséquent la compétence de conclure des conventions destinées à éviter la double imposition en matière d’impôts sur le revenu et à renforcer la coopération administrative en matière fiscale. En outre, les dispositions de l’Avenant, qui a été conclu dans le cadre de cette compétence, tiennent compte des obligations imposées à la Belgique par les directives européennes précitées. Les dispositions de l’Avenant sont conformes aux principes de bonne gouvernance prônés par la Commission.

C. Impact socio-économique

Il est difficile d’évaluer précisément l’impact qu’aura le présent Avenant sur le plan socio-économique. L’Avenant a en effet pour but de renforcer les relations économiques entre la Belgique et la Suisse. Le nouvel Avenant vise à offrir un meilleur climat pour les investisseurs belges en Suisse et aussi à rendre la Belgique plus attractive pour les investisseurs suisses.

D. Analyse des dispositions

Les dispositions de l’Avenant sont en grande partie inspirées des dispositions du Modèle de Convention fiscale de l’OCDE (version 2010) (ci-après “le Modèle OCDE”) et de celles du Modèle belge de convention. Les principales dispositions de l’Avenant sont brièvement commentées ci-après.

Article Ier

(adaptation de l’article 2
de la Convention de 1978 – Impôts visés)

La liste des impôts belges visés, énumérés à l’article 2, paragraphe 3, 1° de la Convention de 1978, est mise en conformité avec le Modèle belge de convention.

Artikel II
(aanpassing Artikel 3 van het Verdrag van 1978
– Algemene bepalingen)

Zoals reeds hierboven werd aangegeven is het Avenant, net zoals de Overeenkomst tussen België en Zwitserland zelf, gemengd. Gezien de betrokkenheid van de Gewesten en de Gemeenschappen werd de definitie van “bevoegde autoriteit” voor wat België betreft aangepast (Artikel 3, paragraaf 1, 7° van het Verdrag van 1978).

Ondanks de opgave van meerdere bevoegde autoriteiten, zal voor wat de administratieve bijstand betreft, de communicatie met de Zwitserse autoriteit worden gevoerd via één enkel (centraal) contactpunt. De organisatie en concrete werking van dat contactpunt en de samenwerking tussen dit contactpunt en de verschillende betrokken beleidsniveaus zijn het onderwerp van een samenwerkingsakkoord waarvan de inhoud momenteel uitgewerkt wordt. Dat samenwerkingsakkoord zal niet alleen betrekking hebben op de inlichtingen die worden uitgewisseld in het kader van een bilateraal verdrag of akkoord (een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting of een akkoord inzake de uitwisseling van fiscale inlichtingen), maar zal ook de uitwisseling van inlichtingen regelen die verloopt in het kader van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op fiscaal gebied alsmede in het kader van het multilateraal Verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden van de OESO en de Raad van Europa.

Artikel III
(aanpassing Artikel 4 van het Verdrag van 1978
– Inwoner)

De definitie van inwoner wordt aangepast. In paragraaf 1 van artikel 4 van het Verdrag van 1978 wordt de verwijzing naar de Belgische vennootschappen die hebben geopteerd om de winst in hoofde van de vennoten te laten belasten geschrapt, aangezien deze optie niet langer bestaat.

De verwijzing naar de fiscaal transparante personenvennootschappen naar Zwitsers recht werd eveneens geschrapt. De Zwitserse vennootschap onder gemeenschappelijke naam (société en nom collectif) en de Zwitserse vennootschap bij wijze van eenvoudige geldschieting (société en commandite simple) worden niet meer als inwoners beschouwd voor de toepassing van het Belgisch – Zwitsers dubbelbelastingverdrag.

Article II
(adaptation de l'article 3 de la Convention de 1978
– Définitions générales)

Comme déjà indiqué ci-avant, l'Avenant, comme la Convention entre la Belgique et la Suisse, est mixte. Compte tenu de l'implication des Régions et des Communautés, la définition de l'“autorité compétente” a été adaptée en ce qui concerne la Belgique (article 3, paragraphe 1er, 7° de la Convention de 1978).

Bien que plusieurs autorités compétentes soient mentionnées, la communication avec l'autorité suisse, en ce qui concerne l'assistance administrative, se fera via un seul point de contact (central). L'organisation et le fonctionnement concret de ce point de contact, ainsi que la collaboration entre ce point de contact et les différents niveaux de pouvoir concernés, font l'objet d'un accord de coopération dont le contenu est actuellement en cours d'élaboration. Cet accord de coopération portera non seulement sur les renseignements échangés dans le cadre d'une convention ou d'un accord bilatéral (convention préventive de la double imposition ou accord d'échange de renseignements fiscaux) mais règlera également l'échange de renseignements dans le cadre de la Directive 2011/16/UE relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal ainsi que dans le cadre de la Convention multilatérale concernant l'assistance administrative mutuelle en matière fiscale de l'OCDE et du Conseil de l'Europe.

Article III
(adaptation de l'article 4
de la Convention de 1978 – Résident)

La définition du résident est adaptée. Au paragraphe 1er de l'article 4 de la Convention de 1978, la référence aux sociétés belges ayant opté pour l'assujettissement de leurs bénéficiaires à l'impôt dans le chef de leurs associés a été supprimée, étant donné que cette option n'existe plus.

La référence aux sociétés de personnes de droit suisse fiscalement transparentes a également été supprimée. Les sociétés suisses en nom collectif et en commandite simple ne sont plus considérées comme des résidents pour l'application de la Convention de double imposition belgo-suisse. Le paragraphe 8.8 des Commentaires sur l'article 4 du Modèle OCDE stipule que, dans un tel cas, les associés peuvent prétendre

Paragraaf 8.8 van de Commentaar bij artikel 4 van het OESO-Modelverdrag stipuleert dat in dat geval de achterliggende vennoten aanspraak kunnen maken op de voordelen van het verdrag indien zij worden aangemerkt als inwoner van een van de overeenkomstsluitende Staten.

In paragraaf 4 van artikel 4 van het Verdrag van 1978 wordt de uitsluitingsclausule voor personen die schijnbaar gerechtigde van een inkomen zijn, geschrapt. Deze clausule bepaalt dat een persoon die de schijnbaar gerechtigde tot de inkomsten is en deze inkomsten in werkelijkheid doorbetaalt aan een andere partij (bijvoorbeeld een zogenaamde “conduit company”) niet als een inwoner wordt aangemerkt voor deze Overeenkomst en zodoende niet kan genieten van de voordelen die voortvloeien uit de Overeenkomst. De schrapping van deze clausule kadert mee in de opname van een algehele anti-misbruikbepaling in het Avenant (zie verder).

Paragraaf 2 van artikel XXI van het Avenant, dat een Protocol toevoegt aan het Verdrag van 1978, somt enkele entiteiten op die als een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat dienen te worden beschouwd. De paragraaf voorziet uitdrukkelijk dat een pensioenfonds en een voorzorginstelling als een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat dienen te worden beschouwd en geeft daarbij de definitie van een pensioenfonds of voorzorginstelling.

Artikel IV
(aanpassing Artikel 7
van het Verdrag van 1978 – Ondernemingswinst)

Het nieuwe artikel 7 van het OESO-modelverdrag (versie 2010) wordt ingevoegd. Deze bepaling voorziet expliciet in de toepassing van de zogenaamde “authorized OECD-approach” voor wat betreft alle verrichtingen tussen de inrichtingen (inclusief hoofdhuis) van de onderneming.

Voor paragraaf 3 van het nieuwe artikel 7 werd echter een alternatieve bepaling ingelast die voorkomt in paragraaf 68 van de Commentaar van artikel 7 van het OESO-Modelverdrag. Volgens deze bepaling is een overeenkomstsluitende Staat gehouden om de dubbele belasting die voortvloeit uit de herziening van de winst van een vaste inrichting door de andere overeenkomstsluitende Staat te vermijden. Deze vermindering van dubbele belasting kan op twee manieren gebeuren, namelijk door een automatische correlatieve aanpassing door de eerstgenoemde Staat indien zij akkoord gaat met de herziening van de winst door de laatstgenoemde Staat enerzijds, of, wanneer zij niet akkoord gaat, door middel van een onderling overleg anderzijds.

aux avantages de la Convention s'ils sont considérés comme des résidents de l'un des États contractants.

La clause d'exclusion concernant les bénéficiaires apparents de revenus, qui figure au paragraphe 4 de l'article 4 de la Convention de 1978, est supprimée. Cette clause stipule qu'une personne, qui n'est que le bénéficiaire apparent des revenus et qui reverse en fait ces revenus à une autre partie (par exemple une “société-relais”), n'est pas considérée comme un résident au sens de la présente Convention et ne peut donc pas bénéficier des avantages de la Convention. La suppression de cette clause va de pair avec l'inclusion d'une disposition générale anti-abus dans l'Avenant (voir ci-après).

Le paragraphe 2 de l'article XXI de l'Avenant, qui ajoute un protocole à la Convention de 1978, énumère quelques entités qui doivent être considérées comme des résidents d'un État contractant. Ce paragraphe prévoit expressément qu'un fonds de pension et une institution de prévoyance doivent être considérés comme des résidents d'un État contractant et comprend une définition d'un fonds de pension ou d'une institution de prévoyance.

Article IV
(adaptation de l'article 7 de la Convention de 1978
– Bénéfices des entreprises)

Le nouvel article 7 du Modèle OCDE (version 2010) est introduit dans la Convention. Cette disposition prévoit explicitement l'application de la dite “authorized OECD-approach” en ce qui concerne toutes les opérations entre les établissements (y compris la maison mère) de l'entreprise.

Au paragraphe 3 du nouvel article 7, c'est toutefois une disposition alternative, qui figure au paragraphe 68 des Commentaires sur l'article 7 du Modèle OCDE, qui a été reprise. Selon cette disposition, un État contractant est tenu d'éliminer la double imposition résultant de l'ajustement des bénéfices d'un établissement stable par l'autre État contractant. Cette élimination de la double imposition peut se faire de deux façons, soit d'une part, par un ajustement corrélatif automatique dans le premier État si celui-ci accepte l'ajustement des bénéfices effectué par le second État, soit d'autre part, par le biais d'une procédure amiable si le premier État n'est pas d'accord avec l'ajustement effectué par le second État.

Artikel V
(aanpassing Artikel 9 van het Verdrag van 1978
– Afhankelijke ondernemingen)

Artikel 9, paragraaf 2 van het OESO-Model wordt toegevoegd. Hierdoor wordt verdragsrechtelijk geregeld dat wanneer een overeenkomstsluitende Staat de winst van een onderneming van die Staat aanpast en indien die winst al in de belastbare basis van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat was opgenomen en aldus in die andere Staat werd belast, de laatstgenoemde Staat neerwaartse correlatieve aanpassingen zal doorvoeren teneinde dubbele belasting te voorkomen.

Artikel VI (aanpassing Artikel 10
van het Verdrag van 1978 – Dividenden)

Het Avenant voorziet in een vrijstelling van bronheffing voor dividenden indien de uiteindelijk gerechtigde een vennootschap is die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat en die gedurende een ononderbroken tijdvak van ten minste 12 maanden aandelen bezit die onmiddellijk 10 % vertegenwoordigen van het kapitaal van de uitkerende vennootschap. Daarnaast wordt eveneens voorzien in een vrijstelling van bronheffing voor dividenden uitgekeerd aan pensioenfondsen en verzorgingsinstellingen.

Het tarief van de maximale bronheffing van het bruto bedrag van de dividenden in alle andere gevallen is niet gewijzigd en blijft behouden op 15 %.

Artikel VII (aanpassing Artikel 11
van het Verdrag van 1978 – Interesten)

Het Avenant voorziet in een vrijstelling van bronheffing voor interesten betaald tussen ondernemingen, interesten betaald aan pensioenfondsen of verzorgingsinstellingen en voor interesten betaald aan de andere overeenkomstsluitende Staat, of aan een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan.

Paragraaf 1 van Artikel XXI van het Avenant, dat een Protocol toevoegt aan het Verdrag van 1978, stipuleert uitdrukkelijk dat het begrip “onderneming” eveneens bankinstellingen omvat.

Het tarief voor de maximale bronheffing voor interesten bedraagt 10 % in alle andere gevallen. Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het Akkoord tussen de Europese Gemeenschap en Zwitserland in het kader van de spaarrichtlijn (zie hoger) bepaalde soorten van interest reeds vrijstelt van bronheffing.

Article V
(adaptation de l'article 9 de la Convention de 1978
– Entreprises associées)

L'article 9, paragraphe 2 du Modèle OCDE est inséré dans la Convention. Suite à cette modification, la Convention prévoit expressément que, lorsqu'un État contractant ajuste les bénéfices d'une entreprise de cet État, alors que ces bénéfices ont déjà été repris dans la base imposable d'une entreprise de l'autre État contractant et ont dès lors été imposés dans cet autre État, ce dernier État devra effectuer des ajustements corrélatifs à la baisse pour éliminer la double imposition.

Article VI (adaptation de l'article 10
de la Convention de 1978 – Dividendes)

L'Avenant prévoit une exemption de la retenue à la source pour les dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui est un résident de l'autre État contractant et qui détient, pendant une période ininterrompue d'au moins douze mois, des actions qui représentent directement au moins 10 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes. Par ailleurs, une exemption de la retenue à la source est également prévue pour les dividendes versés aux fonds de pension et institutions de prévoyance.

Dans tous les autres cas, le taux maximum de retenue à la source sur le montant brut des dividendes est inchangé et reste fixé à 15 %.

Article VII (adaptation de l'article 11
de la Convention de 1978 – Intérêts)

L'Avenant prévoit une exemption de la retenue à la source pour les intérêts payés entre entreprises, les intérêts payés aux fonds de pension ou institutions de prévoyance et pour les intérêts payés à l'autre État contractant ou à l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Le paragraphe 1 de l'article XXI de l'Avenant, qui ajoute un protocole à la Convention de 1978, stipule expressément que le terme “entreprise” inclut également les institutions bancaires.

Le taux maximum de la retenue à la source sur les intérêts est de 10 % dans tous les autres cas. Il convient de noter à cet égard que certaines catégories d'intérêts sont déjà exemptées de retenue à la source en vertu de l'accord conclu entre la Communauté européenne et la Suisse dans le cadre de la directive-épargne (voir ci-avant).

Artikel IX (aanpassing artikel 13
van het Verdrag van 1978 – Vermogenswinst)

Een nieuwe paragraaf 4 wordt toegevoegd aan het artikel. Deze paragraaf stipuleert dat meerwaarden uit aandelen van een vennootschap waarvan meer dan 50 % van de waarde afkomstig is uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen, in die andere Staat belastbaar zijn. Deze regeling is echter niet van toepassing op beursgenoteerde vennootschappen of indien de onroerende goederen gebruikt worden door de vennootschap om er haar bedrijfsactiviteit in uit te oefenen.

Artikel X (aanpassing artikel 16
van het Verdrag van 1978 – Tantièmes)

Paragraaf 3 van artikel XXI van het Avenant, dat een Protocol toevoegt aan het Verdrag van 1978, bepaalt dat artikel 15 van het Verdrag van 1978 (niet-zelfstandige beroepen) van toepassing is op de beloningen die een inwoner van Zwitserland verkrijgt van een Belgische vennootschap – niet zijnde een vennootschap op aandelen – ter zake van zijn dagelijkse werkzaamheid als vennoot in die vennootschap.

Artikel XII en Artikel XIII
(aanpassing Artikel 18 van het Verdrag van 1978
– Pensioenen en aanpassing Artikel 19 van het
Verdrag van 1978 – Overheidsfuncties)

Artikel 18 van het Verdrag van 1978 wordt aangepast en zal van toepassing zijn op alle pensioenen betaald ter zake van een vroegere dienstbetrekking. Er wordt bijgevolg geen onderscheid meer gemaakt tussen private pensioenen en overheidspensioenen. Paragraaf 4, a) van artikel XXI van het Avenant, dat een Protocol toevoegt aan het Verdrag van 1978, verduidelijkt daarenboven dat onder “pensioenen” zowel periodieke als forfaitaire betalingen dienen te worden verstaan.

Paragraaf 1 van het nieuwe artikel 18 bepaalt dat pensioenen betaald ter zake van een vroegere dienstbetrekking belastbaar zijn in de Staat waaruit ze afkomstig zijn. Paragraaf 2 stipuleert vervolgens dat pensioenen afkomstig zijn uit een Staat voor zover de bijdragen aan een pensioenstelsel of een verzorginstelling in die Staat tot een belastingverlaging hebben geleid of wanneer die pensioenen door die Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan, hetzij rechtstreeks, hetzij door hen in het leven geroepen fondsen worden betaald ter zake van diensten bewezen aan die Staat, staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap.

Article IX (adaptation de l'article 13
de la Convention de 1978 – Gains en capital)

Un nouveau paragraphe 4 est ajouté à l'article 13. Ce paragraphe prévoit que les plus-values portant sur des actions d'une société dont plus de 50 pour cent de la valeur provient de biens immobiliers situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État. Cette disposition ne s'applique toutefois pas aux sociétés cotées en bourse, ni lorsque la société utilise les biens immobiliers pour y exercer son activité.

Article X (adaptation de l'article 16
de la Convention de 1978 – Tantièmes)

Le paragraphe 3 de l'article XXI de l'Avenant, qui ajoute un protocole à la Convention de 1978, précise que l'article 15 de la Convention (professions dépendantes) est applicable aux rémunérations qu'un résident de Suisse reçoit d'une société belge – autre qu'une société par actions – au titre de son activité quotidienne en tant qu'associé dans cette société.

Articles XII et XIII
(adaptation de l'article 18 de la Convention de
1978 – Pensions et adaptation de l'article 19 de la
Convention de 1978 – Fonctions publiques)

L'article 18 de la Convention de 1978 est modifié et s'appliquera à toutes les pensions payées au titre d'un emploi antérieur. Plus aucune distinction n'est donc faite entre les pensions privées et les pensions publiques. Le paragraphe 4, a) de l'article XXI de l'Avenant, qui ajoute un Protocole à la Convention de 1978, précise en outre que le terme “pensions” couvre aussi bien les paiements périodiques que les paiements forfaitaires.

Le paragraphe 1 du nouvel article 18 stipule que les pensions payées au titre d'un emploi antérieur sont imposables dans l'État d'où elles proviennent. Le paragraphe 2 stipule ensuite que les pensions proviennent d'un État dans la mesure où les cotisations à un régime de retraite ou une institution de prévoyance ont donné lieu à un allégement fiscal dans cet État ou lorsque ces pensions sont payées par cet État ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision politique ou collectivité locale.

Paragraaf 4, b) van artikel XXI van het Avenant, dat een Protocol toevoegt aan het Verdrag van 1978, stipuleert verder dat wanneer een persoon in een overeenkomstsluitende Staat werkzaamheden uitvoert en er bijdragen door of voor rekening van deze persoon worden gestort aan een in de andere overeenkomstsluitende Staat erkend pensioenstelsel of verzorgingsregeling, die bijdragen op dezelfde fiscale wijze dienen behandeld te worden als de bijdragen die betaald werden aan een in eerstgenoemde Staat erkend pensioenstelsel of verzorgingsregeling (onder voorbehoud dat de overige voorwaarden in paragraaf 4, b) zijn voldaan).

Artikel 19 van het Verdrag van 1978 wordt aangepast teneinde rekening te houden met het feit dat artikel 18 voortaan van toepassing is op alle pensioenen betaald ter zake van een vroegere dienstbetrekking.

Artikel XV

(Wijziging van artikel 24 van het Verdrag van 1978 – Wijze waarop dubbele belasting wordt vermeden)

De hiernavolgende regels voor het vermijden van dubbele belasting in België zijn van toepassing.

a) Vrijstelling met progressievoorbehoud (paragraaf 1, 1° en 3°)

Inkomsten (niet zijnde dividenden, interest of royalty's) die ingevolge de bepalingen van de Overeenkomst, zoals gewijzigd door het Avenant, in Zwitserland zijn belast, worden vrijgesteld met progressievoorbehoud in België. Wat de inkomsten die worden verkregen door natuurlijke personen betreft voorziet het Avenant echter pas in een vrijstelling indien deze inkomsten daadwerkelijk zijn belast in Zwitserland.

In punt 5, a) van het Artikel XXI van het Avenant, dat een Protocol toevoegt aan het Verdrag van 1978, wordt het begrip "belast" nader toegelicht. Inkomensbestanddelen worden geacht te zijn belast geweest in Zwitserland wanneer het betrokken inkomensbestanddeel in Zwitserland aan het belastingstelsel onderworpen is geweest dat normaal van toepassing is op dat inkomensbestanddeel overeenkomstig de Zwitserse belastingwetgeving. Meer gedetailleerde informatie omtrent dit begrip kan worden teruggevonden in de administratieve circulaire AFZ nr. 4/2010 d.d. 06 april 2010 (addendum bij de circulaire AOIF nr. Ci.R9. Div/577 956 d.d. 11 mei 2006).

Het begrip "daadwerkelijk belast", dat in bovenvermelde circulaire tevens aan bod komt, wordt in de context van het Avenant met Zwitserland nader uiteengezet in punt 5, b) van het Artikel XXI van het Avenant, dat een Protocol toevoegt aan het Verdrag van 1978. Inkomsten

Le paragraphe 4, b) de l'article XXI de l'Avenant, qui ajoute un Protocole à la Convention de 1978, stipule en outre que, lorsqu'une personne physique exerce des activités dans un État contractant et que des cotisations sont versées par cette personne ou pour son compte à un régime de retraite ou une institution de prévoyance reconnu dans l'autre État contractant, ces cotisations doivent être traitées fiscalement de la même manière que les cotisations versées à un régime de retraite ou une institution de prévoyance reconnu dans le premier État (sous réserve que les autres conditions du paragraphe 4, b) soient remplies).

L'article 19 de la Convention de 1978 est adapté afin de tenir compte du fait que l'article 18 s'appliquera dorénavant à toutes les pensions payées au titre d'un emploi antérieur.

Article XV

(Modification de l'article 24 de la Convention de 1978 – Méthodes pour éliminer les doubles impositions)

Les règles suivantes visant à éviter la double imposition en Belgique sont applicables.

a) Exemption sous réserve de progressivité (paragraphe 1er, 1° et 3°)

Les revenus (autres que dividendes, intérêts ou redevances) qui sont imposés en Suisse conformément aux dispositions de la Convention, telle que modifiée par l'Avenant, sont exemptés sous réserve de progressivité en Belgique. En ce qui concerne les revenus obtenus par des personnes physiques, l'Avenant ne prévoit toutefois une exemption que lorsque ces revenus sont effectivement imposés en Suisse.

Le point 5, a) de l'article XXI de l'Avenant, qui ajoute un Protocole à la Convention de 1978, précise le sens du terme "imposé". Un élément de revenu est considéré comme ayant été imposé en Suisse lorsque l'élément de revenu concerné a été soumis en Suisse au régime fiscal normalement applicable à cet élément de revenu en vertu de la législation fiscale suisse. Vous trouverez des informations plus détaillées sur le sujet dans la circulaire administrative AAZ n° 4/2010 du 06 avril 2010 (addendum à la circulaire AFER n° Ci.R9. Div/577 956 du 11 mai 2006).

L'expression "effectivement imposé", qui fait également l'objet de la circulaire mentionnée ci-dessus, est précisé, dans le contexte de l'Avenant avec la Suisse, au point 5 b) de l'article XXI de l'Avenant, qui ajoute un Protocole à la Convention de 1978. Les revenus ont été

zijn daadwerkelijk belast geweest in Zwitserland wanneer zij aldaar aan belasting zijn onderworpen en aldaar geen belastingvrijstelling hebben genoten.

Subparagraaf 3° voorziet in de regel van het progressievoorbehoud. De vrijgestelde inkomsten worden in aanmerking genomen om het belastingtarief vast te stellen dat van toepassing is op het resterend gedeelte van het inkomen van de belastingplichtige en om de gemeentelijke opcentiemen (en aanvullende belastingen geheven door de agglomeraties) te berekenen.

b) Hybride entiteiten (paragraaf 1, 2°)

Overeenkomstig het Belgisch standaardmodel is in het Avenant bepaald dat België ook vrijstelling verleent voor inkomsten die overeenkomstig de Belgische wetgeving als dividenden worden beschouwd en die door een inwoner van België worden behaald uit een deelneming in een entiteit met plaats van werkelijke leiding in Zwitserland, maar die niet als dusdanig in Zwitserland wordt belast (fiscale transparantie). De vrijstelling wordt verleend op voorwaarde dat de inwoner van België, naar rato van zijn deelneming in zulke entiteit, door Zwitserland is belast op de inkomsten waaruit de inkomsten die overeenkomstig de Belgische wetgeving als dividenden worden beschouwd, zijn betaald. Bovendien is de vrijstelling beperkt tot de inkomsten die zijn verkregen na aftrek van de kosten die in België of elders zijn gemaakt en die betrekking hebben op het beheer van de deelneming in de entiteit.

c) Vermijden van dubbele belasting op dividenden (paragraaf 1, 4° en 5°)

Dividenden die een Belgische vennootschap verkrijgt van een Zwitserse vennootschap, die in Zwitserland aan de vennootschapsbelasting is onderworpen, worden in België vrijgesteld van vennootschapsbelasting in zoverre als vrijstelling zou worden verleend indien beide vennootschappen inwoner zouden zijn van België (cf. paragraaf 1, 4°).

Wat de dividenden betreft die niet worden geïmputeerd door subparagraaf 4° voorziet subparagraaf 5° dat de Zwitserse bronheffing op dividenden op de Belgische belasting wordt verrekend onder de voorwaarden en binnen de grenzen voorzien in de Belgische wetgeving. Aangezien België geen dergelijke verrekening voorziet in haar intern recht, werd in het Protocol verduidelijkt dat deze regeling pas van toepassing zal zijn indien een dergelijke regeling wordt ingevoerd in het Belgische intern recht (Artikel XXI, paragraaf 5, c)).

effectivement imposés en Suisse lorsqu'ils y ont été soumis à l'impôt et n'y ont pas bénéficié d'une exemption.

Le sous-paragraphe 3° énonce la règle de la réserve de progressivité. Les revenus exemptés sont pris en compte pour déterminer le taux d'imposition applicable au reste du revenu du contribuable et pour le calcul des additionnels communaux (et des taxes additionnelles perçues par les agglomérations).

b) Entités hybrides (paragraphe 1er, 2°)

Conformément au modèle standard belge, l'Avenant prévoit que la Belgique exempte également les revenus considérés comme des dividendes en vertu de la législation belge et qu'un résident de la Belgique reçoit au titre d'une participation dans une entité qui a son siège de direction effective en Suisse mais qui n'y est pas imposée en tant que telle (transparence fiscale). L'exemption est accordée à condition que le résident de la Belgique ait été imposé en Suisse, proportionnellement à sa participation dans cette entité, sur les revenus servant au paiement des revenus considérés comme des dividendes en vertu de la législation belge. En outre, l'exemption est limitée aux revenus perçus après déduction des frais exposés, en Belgique ou ailleurs, se rapportant à la gestion de la participation dans l'entité.

c) Prévention de la double imposition sur les dividendes (paragraphe 1er, 4° et 5°)

Les dividendes qu'une société belge reçoit d'une société suisse soumise à l'impôt des sociétés en Suisse sont exemptés de l'impôt des sociétés en Belgique dans la mesure où cette exemption serait accordée si les deux sociétés étaient des résidents de Belgique (cf. paragraphe 1er, 4°).

En ce qui concerne les dividendes non visés au sous-paragraphe 4°, le sous-paragraphe 5° prévoit l'imputation sur l'impôt belge, aux conditions et dans les limites prévues par la législation belge, de la retenue à la source suisse sur les dividendes. Comme la Belgique ne prévoit pas une telle imputation en droit interne, il est précisé au Protocole que cette disposition ne deviendra applicable que si une telle mesure est introduite dans le droit interne belge (article XXI, paragraphe 5, c)).

d) Forfaitair gedeelte van de buitenlandse belasting (paragraaf 1, 5°)

Interest en royalty's afkomstig uit Zwitserland die zijn opgenomen in de belastbare basis in België, geven aanleiding tot de verrekening van een forfaitair gedeelte van de buitenlandse belasting onder de voorwaarden en binnen de grenzen voorzien in de Belgische wetgeving.

e) Aftrek van buitenlandse verliezen (paragraaf 1, 6°)

Het Avenant bevat de gebruikelijke bepaling ter voorkoming van dubbele aftrek van verliezen van buitenlandse vaste inrichtingen.

Artikel XVII

(wijziging Artikel 26 van het Verdrag van 1978
– Regeling voor onderling overleg)

In overeenstemming met het OESO-Model werden paragrafen 4 en 5 aan het artikel voor de regeling voor onderling overleg toegevoegd.

Paragraaf 5 voorziet in een arbitrageregeling indien na 2 jaar de procedure van onderling overleg nog niet tot een oplossing heeft geleid en de betrokken persoon (belastingplichtige) daarom vraagt. De beslissing die voortvloeit uit de arbitrage is bindend voor beide overeenkomstsluitende staten tenzij een rechtstreeks bij het geval betrokken persoon deze beslissing niet aanvaardt. De arbitrageregeling zal echter geen toepassing vinden indien het geschil reeds werd voorgebracht voor een rechterlijke instantie of een administratieve rechtbank.

Artikel XVIII

(wijziging Artikel 27 van het Verdrag van 1978
– Uitwisseling van inlichtingen)) en paragraaf 6 van Artikel XXI (nieuw Protocol bij het Verdrag van 1978)

De Overeenkomst tussen België en Zwitserland wordt door het Avenant op het vlak van de uitwisseling van inlichtingen in overeenstemming gebracht met de internationale standaard inzake uitwisseling van fiscale inlichtingen.

Het oude artikel 27 van het Verdrag van 1978, dat nu artikel 26 wordt, voorziet enkel in een uitwisseling van inlichtingen voor de toepassing van het Verdrag. Het is bijgevolg niet mogelijk om informatie uit te wisselen voor toepassing van de nationale wetgeving. Paragraaf 1 van Artikel XVIII van het Avenant maakt het mogelijk om inlichtingen uit te wisselen die naar verwachting relevant

d) Quotité forfaitaire d'impôt étranger (paragraphe 1er, 5°)

Les intérêts et redevances provenant de Suisse qui sont compris dans la base imposable en Belgique donnent lieu à l'imputation d'une quotité forfaitaire d'impôt étranger aux conditions et dans les limites prévues par la législation belge.

e) Déduction des pertes étrangères (paragraphe 1er, 6°)

L'Avenant contient la disposition habituelle destinée à prévenir la double déduction des pertes des établissements stables étrangers.

Article XVII

(adaptation de l'article 26 de la Convention de 1978
– Procédure amiable)

Les paragraphes 4 et 5 ont été ajoutés à l'article sur la procédure amiable conformément au Modèle OCDE.

Le paragraphe 5 prévoit une procédure d'arbitrage dans le cas où, après deux ans, la procédure amiable n'a débouché sur aucune solution et si la personne concernée (contribuable) en fait la demande. La décision d'arbitrage est contraignante pour les deux États contractants à moins qu'une personne directement concernée par le cas n'accepte pas cette décision. Toutefois, la procédure d'arbitrage ne s'appliquera pas lorsque le différend aura déjà été soumis à un tribunal judiciaire ou administratif.

Article XVIII

(modification de l'article 27 de la Convention de 1978
– Échange de renseignements) et paragraphe 6 de l'article XXI (nouveau Protocole à la Convention de 1978)

En ce qui concerne l'échange de renseignements, l'Avenant aligne la Convention entre la Belgique et la Suisse sur le standard international en matière d'échange de renseignements fiscaux.

L'ancien article 27 de la Convention de 1978, qui devient l'article 26, ne prévoit l'échange de renseignements que pour l'application de la Convention. Il n'est donc pas possible d'échanger des renseignements pour l'application de la législation interne. Le paragraphe 1er de l'article XVIII de l'Avenant permet d'échanger les renseignements vraisemblablement pertinents

zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van de Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan voor zover de belastingheffing waarin de nationale wetgeving voorziet, niet in strijd is met de Overeenkomst.

Wat België betreft beoogt het nieuwe artikel dus alle belastingen, ongeacht hun soort of benaming, die door de Federale Staat en door de andere beleidsniveaus worden geheven, dit wil zeggen:

— de federale belastingen (de vier inkomstenbelastingen, de belasting over de toegevoegde waarde, de douane- en accijnsrechten, enz.);

— de plaatselijke en gewestelijke belastingen, taksen, enz. voor dewelke de Federale Staat instaat voor de dienst (bvb. de opcentiemen, de successierechten, enz.);

— alle belastingen en taksen die rechtstreeks door de gefedereerde entiteiten of lokale overheden geheven worden (bvb. de onroerende voorheffing die door het Vlaams Gewest geheven wordt, de belasting op de spelen en weddenschappen die door het Waals Gewest geheven wordt, enz.).

Paragraaf 6, a) en b) van Artikel XXI van het Avenant, dat een Protocol toevoegt aan het Verdrag van 1978, stipuleert de voorwaarden aan dewelke een geldig verzoek om inlichtingen moet voldoen alvorens de andere overeenkomstsluitende Staat deze inlichtingen kan uitwisselen. Een overeenkomstsluitende Staat kan zich niet zomaar tot de andere overeenkomstsluitende Staat richten zonder eerst alle mogelijke nationale informatiebronnen te hebben uitgeput .

Het begrip “inlichtingen (...) die naar verwachting relevant zullen zijn” wordt verduidelijkt door paragraaf 6, c) van artikel XXI van het Avenant en heeft als bedoeling om een zo ruim mogelijke uitwisseling van inlichtingen in belastingzaken te garanderen, daarbij duidelijk aangevend dat het de overeenkomstsluitende Staten niet vrij staat om te gaan “hengelen” naar inlichtingen of om inlichtingen te vragen waarvan het weinig waarschijnlijk is dat ze relevant zijn voor de opheldering van de belastingzaken van een welbepaalde belastingplichtige. Het feit dat de werkelijke relevantie van de inlichtingen slechts kan worden vastgesteld nadat de verzoekende partij deze heeft ontvangen is geen voldoende reden om de aangezochte Staat te ontslaan van de plicht om die inlichtingen te verstrekken. Meestal volstaat het

pour l'application des dispositions de la Convention ou pour l'administration ou l'application de la législation interne relative aux impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des États contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention.

En ce qui concerne la Belgique, le nouvel article vise donc tous les impôts, quelle que soit leur nature ou leur dénomination, perçus par l'État fédéral et par les autres niveaux de pouvoir, c'est-à-dire:

— les impôts fédéraux (les quatre impôts sur les revenus, la taxe sur la valeur ajoutée, les droits de douane et d'accises, etc.);

— les impôts, taxes, etc. locaux et régionaux dont le service est assuré par l'État fédéral (p.ex. les centimes additionnels, les droits de succession, etc.);

— tous les impôts et taxes qui sont perçus directement par les entités fédérées ou les pouvoirs locaux (p.ex. le précompte immobilier perçu par la Région flamande, la taxe sur les jeux et paris perçue par la Région wallonne, etc.).

L'article XXI, paragraphe 6 a) et b) de de l'Avenant, qui ajoute un protocole à la Convention de 1978, stipule les conditions auxquelles une demande de renseignements valable doit satisfaire avant que l'autre État contractant puisse échanger ces renseignements. Un État contractant ne peut s'adresser à l'autre État contractant sans avoir épuisé au préalable toutes les sources d'information disponibles sur son territoire.

L'article XXI, paragraphe 6, c) de l'Avenant précise la notion de “renseignements (...) vraisemblablement pertinents”, qui a pour but d'assurer un échange de renseignements en matière fiscale qui soit le plus large possible tout en indiquant clairement qu'il n'est pas loisible aux États contractants d'aller “à la pêche aux renseignements” ou de demander des renseignements dont il est peu probable qu'ils soient pertinents pour élucider les affaires fiscales d'un contribuable déterminé. Le fait que la pertinence réelle des renseignements ne peut être déterminée qu'après réception de ceux-ci par l'État requérant ne constitue pas une raison suffisante pour que l'État requis soit dispensé de l'obligation de les fournir. Il suffit généralement que des motifs sérieux permettent de penser que ces renseignements sont

dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat die inlichtingen relevant zijn voor de vaststelling, de vestiging of de toepassing van een belasting die door de Overeenkomst wordt beoogd.

Paragraaf 6, d) van artikel XXI van het Avenant bepaalt dat er onder het nieuwe artikel geen verplichting ontstaat voor de overeenkomstsluitende Staten om inlichtingen op een spontane of automatische wijze uit te wisselen. Dit neemt niet weg dat dit Avenant een juridisch kader biedt aan België en Zwitserland om fiscale inlichtingen op spontane of automatische wijze uit te wisselen.

Paragraaf 2 van Artikel XVIII van het Avenant bepaalt verder dat de verkregen inlichtingen op dezelfde manier dienen te worden geheim gehouden als inlichtingen die onder de nationale wetgeving van de Staat zijn verkregen. Er is bepaald dat de personen en de autoriteiten aan wie de inlichtingen mogen worden verstrekt die inlichtingen eveneens mogen gebruiken voor andere doeleinden indien dit wordt toegestaan overeenkomstig de wetgeving van beide Staten en indien de overeenkomstsluitende Staat die de inlichtingen verstrekt daartoe toestemming geeft aan de bevoegde autoriteiten van de ontvangende Staat.

Paragraaf 3 van Artikel XVIII van het Avenant stipuleert dat de aangezochte Staat niet verplicht is om inlichtingen te verstrekken die hij volgens zijn wetgeving of in de normale gang van zijn administratieve praktijk niet zou kunnen verkrijgen voor zijn eigen doeleinden.

Paragraaf 4 van Artikel XVIII bepaalt overigens dat de aangezochte Staat alle middelen moet aanwenden waarover hij inzake het inwinnen van inlichtingen beschikt, zelfs als die inlichtingen enkel van nut zijn voor de andere Staat. Die bepaling brengt voor België geen nieuwe verplichtingen mee want, zoals dat het geval is voor de meeste OESO-lidstaten, was de Belgische praktijk reeds in overeenstemming met die regels.

Tenslotte bepaalt paragraaf 5 van Artikel XVIII van het Avenant dat de overeenkomstsluitende Staten zich niet kunnen verschuilen achter een eventueel bankgeheim om te weigeren inlichtingen uit te wisselen die in het bezit zijn van een bank, een financiële instelling, een stichting, een gevolmachtigde of een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een vertrouwenspersoon of omdat die inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen in een persoon.

Er werd overeengekomen dat de bepalingen van paragraaf 5 van toepassing zullen zijn wanneer het gaat om inlichtingen in verband met eigendomsbelangen in kapitaalvennootschappen, personenvennootschappen,

pertinents en vue de déterminer, établir ou appliquer un impôt visé par la Convention.

Le paragraphe 6, d) de l'article XXI de l'Avenant précise que le nouvel article ne fait naître aucune obligation pour les États contractants d'échanger des renseignements de manière spontanée ou automatique. Il n'en reste pas moins que l'Avenant fournit à la Belgique et à la Suisse un cadre juridique pour l'échange de renseignements spontané ou automatique.

Le paragraphe 2 de l'article XVIII de l'Avenant prévoit en outre que les renseignements reçus doivent être tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de l'État concerné. Il est précisé que les personnes et autorités auxquelles les renseignements peuvent être communiqués peuvent également utiliser ces renseignements à d'autres fins si la législation des deux États l'autorise et si l'État contractant qui fournit les renseignements autorise les autorités compétentes de l'État qui les reçoit à les utiliser à ces autres fins.

Le paragraphe 3 de l'article XVIII de l'Avenant stipule que l'État requis n'est pas obligé de fournir des renseignements qu'il ne pourrait pas obtenir pour son propre usage sur la base de sa législation ou dans le cadre normal de sa pratique administrative.

Le paragraphe 4 de l'article XVIII précise par ailleurs que l'État requis doit utiliser tous les moyens dont il dispose en matière de collecte de renseignements, même si ces renseignements ne sont utiles qu'à l'autre État. Cette disposition n'engendre aucune obligation nouvelle pour la Belgique car la pratique belge, comme celle de la plupart des États membres de l'OCDE, était déjà conforme à ces règles.

Enfin, le paragraphe 5 de l'article XVIII de l'Avenant stipule que les États contractants ne peuvent se retrancher derrière un éventuel secret bancaire pour refuser d'échanger des renseignements détenus par une banque, un établissement financier, une fondation, un mandataire ou une personne agissant en tant qu'agent ou fiduciaire ou parce que ces renseignements se rattachent aux droits de propriété d'une personne.

Il a en outre été convenu que les dispositions du paragraphe 5 s'appliqueront également lorsqu'il s'agit de renseignements relatifs aux droits de propriété dans des sociétés de capitaux, des sociétés de personnes,

stichtingen of gelijkaardige entiteiten zoals “trusts”. Wanneer het Avenant eenmaal in werking getreden is, zal er een uitwisseling van brieven plaatsvinden om deze overeenstemming te concretiseren in een akkoord door onderling overleg.

Artikel XX
(nieuw Artikel 28 – Diverse bepalingen))

Artikel 22 van het Verdrag van 1978 bevat een aantal bepalingen ter voorkoming van het abusieve gebruik van het verdrag. Deze voorkomingsbepalingen zijn gericht op het bestrijden van constructies waarbij inkomsten (zijnde dividenden, interesten en royalty's) worden doorgesluisd via personen of entiteiten waarin voornamelijk niet-inwoners participeren. Daarenboven worden “schijnbaar gerechtigden” niet herkend als zijnde inwoner van de overeenkomstsluitende Staten onder Artikel 4, § 4, a) van het Verdrag van 1978. Het begrip “schijnbaar gerechtigde” wordt verduidelijkt door de circulaire bij het Verdrag van 1978².

Voorgaande bepalingen worden door het Avenant geschrapt en vervangen door een nieuwe algemene antimisbruikbepaling. Deze antimisbruikbepaling dient misbruiken van het dubbelbelastingverdrag door het gebruik van doorstroomvennootschappen (“conduit companies”) te voorkomen.

Paragraaf 1 van Artikel XX van het Avenant voorziet dat inkomsten niet kunnen genieten van verdragsvoordelen indien deze door een inwoner van een verdragsstaat voor ten minste de helft worden doorgestort aan één of meerdere niet-inwoners van deze staat (inclusief inwoners van de andere overeenkomstsluitende staat). Het tijdstip van doorstorting of de vorm waarin de inkomsten worden doorgestort is daarbij van geen belang.

Paragraaf 2 van Artikel XX van het Avenant voorziet in een zogenaamde “carve out” of uitzondering op paragraaf 1, en in twee gevallen waarbij deze uitzondering wordt geacht toepassing te vinden. Het eerste geval betreft een doorstorting van een inkomen aan een onafhankelijke persoon of entiteit. Het tweede geval geldt indien de persoon aan wie het inkomen wordt doorgestort een gelijke of voordeliger behandeling op verdragsniveau had genoten indien het inkomen rechtstreeks aan hem zou zijn doorgestort.

² Zie Circ. 25.9 1981, nr. Ci.R9.CH/308617, te raadplegen op de website van de fiscale databank: <http://ccff02.minfin.fgov.be/KMWeb/document.do?method=view&nav=1&id=8779f4d8-df32-46b8-980b-aada50ba6410&disableHighlightning=8779f4d8-df32-46b8-980b-aada50ba6410/#findHighlighted>.

des fondations ou des entités similaires telles que les “trusts”. Lorsque l’Avenant sera entré en vigueur, ceci sera confirmé par un accord amiable sous la forme d’un échange de lettres.

Article XX
(nouvel article 28 – Dispositions diverses)

L’article 22 de la Convention de 1978 comporte un certain nombre de dispositions destinées à prévenir l’usage abusif de la Convention. Ces dispositions visent à contrer les montages par le biais desquels des revenus (c’est-à-dire des dividendes, intérêts et redevances) transitent par des personnes ou des entités dans lesquelles participent principalement des non-résidents. En outre, les “bénéficiaires apparents” ne sont pas considérés comme des résidents des États contractants en vertu de l’article 4, paragraphe 4, a) de la Convention de 1978. La notion de “bénéficiaire apparent” est précisée dans la circulaire à la Convention de 1978².

Les dispositions précitées sont supprimées par l’Avenant et remplacées par une nouvelle disposition générale anti-abus. Cette disposition anti-abus doit prévenir les abus de la Convention faisant intervenir des sociétés-relais (“conduit companies”).

Le paragraphe 1er de l’article XX de l’Avenant prévoit que des revenus ne peuvent pas bénéficier des avantages de la Convention si la moitié au moins de ces revenus est reversée par un résident d’un État contractant à une ou plusieurs personnes qui ne sont pas des résidents de cet État (y compris des résidents de l’autre État contractant). Le moment où les revenus sont reversés ou la forme sous laquelle ils sont reversés sont sans importance.

Le paragraphe 2 de l’article XX de l’Avenant prévoit un “carve out”, ou une exception, au paragraphe 1er et mentionne deux cas dans lesquels cette exception est censée s’appliquer. Le premier cas est celui où le revenu est reversé à une personne ou entité indépendante. Dans le deuxième cas, la personne à qui le revenu est reversé aurait bénéficié d’un traitement conventionnel équivalent ou plus favorable si le revenu lui avait été versé directement.

² Voir Circ. 25.9 1981, n° Ci.R9.CH/308617, qui peut être consultée sur le site web de la banque de données fiscales: <http://ccff02.minfin.fgov.be/KMWeb/document.do?method=view&nav=1&id=8779f4d8-df32-46b8-980b-aada50ba6410&disableHighlightning=8779f4d8-df32-46b8-980b-aada50ba6410/#findHighlighted>.

Artikel XXIII
(Inwerkingtreding)

De bepalingen van het Avenant, dat een integrerend deel van het Verdrag van 1978 uitmaakt, zullen van toepassing zijn:

— met betrekking tot bij de bron verschuldigde belastingen, op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Avenant in werking treedt;

— met betrekking tot de andere belastingen naar het inkomen en naar het vermogen op inkomsten en vermogensbestanddelen met betrekking tot belastbare tijdperken (voor wat België betreft) of belastingtijdperken (voor wat Zwitserland betreft) die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Avenant in werking treedt.

De bepalingen van het nieuwe artikel 26 (Uitwisseling van inlichtingen) zullen van toepassing zijn op de verzoeken die op de datum van de inwerkintreding of een latere datum worden ingediend en die betrekking hebben op de inlichtingen:

— met betrekking tot bij de bron verschuldigde belastingen, op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Avenant in werking treedt;

— met betrekking tot de andere belastingen naar het inkomen en naar het vermogen op inkomsten en vermogensbestanddelen met betrekking tot belastbare tijdperken (voor wat België betreft) of belastingtijdperken (voor wat Zwitserland betreft) die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Avenant in werking treedt;

— met betrekking tot alle andere belastingen, betreffende belastingen die verschuldigd zijn ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Avenant in werking is getreden.

*
* *

De regering is van oordeel dat het Avenant dat aan uw instemming wordt voorgelegd een toereikende oplossing biedt voor de problemen inzake dubbele belasting die tussen België en Zwitserland bestaan of die in de toekomst tussen de twee Staten zouden kunnen optreden. Het Avenant is dus een instrument dat ertoe kan

Article XXIII
(Entrée en vigueur)

Les dispositions de l'Avenant, qui fait partie intégrante de la Convention de 1978, s'appliqueront:

— en ce qui concerne les impôts dus à la source, aux revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de l'Avenant;

— en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et sur la fortune, aux revenus ou aux éléments de fortune concernant les périodes imposables (pour la Belgique) ou les périodes fiscales (pour la Suisse) commençant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de l'Avenant.

Les dispositions du nouvel article 26 (Echange de renseignements) seront applicables aux demandes déposées à la date de l'entrée en vigueur ou à une date ultérieure et qui ont trait à des renseignements:

— en ce qui concerne les impôts dus à la source, portant sur des revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de l'Avenant;

— en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et sur la fortune, portant sur des revenus ou éléments de fortune concernant les périodes imposables (pour la Belgique) ou les périodes fiscales (pour la Suisse) commençant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de l'Avenant;

— en ce qui concerne tous les autres impôts, se rapportant à des impôts dus au titre d'événements imposables se produisant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de l'Avenant.

*
* *

Le gouvernement estime que l'Avenant qui est soumis à votre assentiment offre une solution satisfaisante aux problèmes de double imposition qui existent entre la Belgique et la Suisse ou qui pourraient se présenter à l'avenir entre les deux États. L'Avenant est donc un instrument qui peut contribuer à intensifier les relations

bijdragen de economische betrekkingen tussen België en Zwitserland alsook de administratieve samenwerking op fiscaal vlak tussen beide landen te intensifiëren.

De regering stelt u derhalve voor dit Avenant spoedig goed te keuren opdat zij zo vlug mogelijk in werking zou kunnen treden.

De minister van Buitenlandse Zaken,

Didier REYNDERS

De minister van Financiën,

Johan VAN OVERTVELD

économiques ainsi que la coopération administrative sur le plan fiscal entre la Belgique et la Suisse.

Le gouvernement vous propose par conséquent d'approuver rapidement le présent Avenant afin qu'il puisse entrer en vigueur dans le plus bref délai possible.

Le ministre des Affaires étrangères,

Didier REYNDERS

Le ministre des Finances,

Johan VAN OVERTVELD

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet houdende instemming met het Avenant tussen het Koninkrijk België en de Zwitserse Bondsstaat tot wijziging van de Overeenkomst van 28 augustus 1978 tussen het Koninkrijk België en de Zwitserse Bondsstaat tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, gedaan te Brussel op 10 april 2014

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Het Avenant tussen het Koninkrijk België en de Zwitserse Bondsstaat tot wijziging van de Overeenkomst van 28 augustus 1978 tussen het Koninkrijk België en de Zwitserse Bondsstaat tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, gedaan te Brussel op 10 april 2014, zal volkomen gevolg hebben.

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi portant assentiment à l'Avenant entre le Royaume de Belgique et la Confédération suisse modifiant la Convention du 28 août 1978 entre le Royaume de Belgique et la Confédération suisse en vue d'éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, fait à Bruxelles le 10 avril 2014

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

L'Avenant entre le Royaume de Belgique et la Confédération suisse modifiant la Convention du 28 août 1978 entre le Royaume de Belgique et la Confédération suisse en vue d'éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, fait à Bruxelles le 10 avril 2014, sortira son plein et entier effet.

**ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 58.347/3
VAN 23 NOVEMBER 2015**

Op 22 oktober 2015, is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Buitenlandse en Europese Zaken binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet "houdende instemming met het Avenant tussen het Koninkrijk België en de Zwitserse Bondsstaat tot wijziging van de Overeenkomst van 28 augustus 1978 tussen het Koninkrijk België en de Zwitserse Bondsstaat tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, gedaan te Brussel op 10 april 2014".

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 17 november 2015. De kamer was samengesteld uit Jo Baert, kamervoorzitter, Jan Smets en Koen Muylle, staatsraden, Johan Put en Bruno Peeters, assessoren, en Leen Verschraeghen, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Frédéric Vanneste, auditeur

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jo Baert, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 23 november 2015

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond³, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN WET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet strekt ertoe instemming te verlenen met een avenant⁴ tot wijziging van het dubbelbelastingverdrag met Zwitserland.⁵

³ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

⁴ Avenant "tussen het Koninkrijk België en de Zwitserse Bondsstaat tot wijziging van de overeenkomst van 28 augustus 1978 tussen het Koninkrijk België en de Zwitserse Bondsstaat tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen", gedaan te Brussel op 10 april 2014.

⁵ Overeenkomst "tussen het Koninkrijk België en de Zwitserse Bondsstaat tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen", gedaan te Bern op 28 augustus 1978.

**AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 58.347/3
DU 23 NOVEMBRE 2015**

Le 22 octobre 2015, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le ministre des Affaires étrangères et européennes à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de loi "portant assentiment à l'Avenant entre le Royaume de Belgique et la Confédération suisse modifiant la Convention du 28 août 1978 entre le Royaume de Belgique et la Confédération suisse en vue d'éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, fait à Bruxelles le 10 avril 2014".

L'avant-projet a été examiné par la troisième chambre le 17 novembre 2015. La chambre était composée de Jo Baert, président de chambre, Jan Smets et Koen Muylle, conseillers d'État, Johan Put et Bruno Peeters, assesseurs, et Leen Verschraeghen, greffier assumé.

Le rapport a été présenté par Frédéric Vanneste, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Jo Baert, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 23 novembre 2015

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique³ et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE DE L'AVANT-PROJET DE LOI

2. L'avant-projet de loi soumis pour avis a pour objet de porter assentiment à un avenant⁴ modifiant la convention préventive de la double imposition avec la Suisse⁵.

³ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité aux normes supérieures.

⁴ Avenant "entre le Royaume de Belgique et la Confédération suisse modifiant la Convention du 28 août 1978 entre le Royaume de Belgique et la Confédération suisse en vue d'éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune", fait à Bruxelles le 10 avril 2014.

⁵ Convention "entre le Royaume de Belgique et la Confédération suisse en vue d'éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune", faite à Bern le 28 août 1978.

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. De Werkgroep Gemengde Verdragen, ingesteld bij het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten “over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen”, heeft op 20 september 2013 geoordeeld dat het avenant een gemengd verdrag is.⁶

4. Het nieuwe artikel 26, paragraaf 1, van het dubbelbelastingverdrag (artikel XVIII van het avenant) luidt:

“De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met deze Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.”

In artikel 1 van het verdrag wordt het personele toepassingsgebied omschreven, namelijk “personen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten”, terwijl in artikel 2 de belastingen worden omschreven waarop het verdrag van toepassing is. Het gaat om “belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat, van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan” (paragraaf 1 van het artikel). Wat België betreft gaat het om de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners, telkens “met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen” (paragraaf 3, 1°, van het artikel, zoals gewijzigd bij artikel I van het avenant).

De nieuwe regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen met Zwitserland is evenwel algemeen en is dus niet beperkt tot de personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag en tot de belastingen vermeld in artikel 2 van het verdrag. Bovendien kunnen ook inlichtingen worden gevraagd “zelfs al heeft die andere Staat die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden” (nieuw artikel 26, paragraaf 4, van het verdrag). De Staat aan wie de inlichtingen zijn gevraagd, dient gebruik te maken van “de middelen voor het verzamelen van inlichtingen waarover hij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen” (idem).

Gelet daarop rijst de vraag wie in België uitvoering zal moeten geven aan een verzoek om inlichtingen uitgaande van een bevoegde autoriteit van Zwitserland.

⁶ De Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) stemde via de schriftelijke procedure in met het verslag van de Werkgroep Gemengde Verdragen, wat bij brieven van 21 januari 2014 is bevestigd.

OBSERVATIONS GÉNÉRALES

3. Le 20 septembre 2013, le Groupe de Travail Traités mixtes, institué par l'accord de coopération du 8 mars 1994 entre l'autorité fédérale, les communautés et les régions “relatif aux modalités de conclusion des traités mixtes”, a considéré que l'avenant est un traité mixte⁶.

4. Le nouvel article 26, paragraphe 1er, de la convention préventive de la double imposition (article XVIII de l'avenant) dispose:

“Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements vraisemblablement pertinents pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou pour l'administration ou l'application de la législation interne relative aux impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des États contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par les articles 1er et 2”.

L'article 1er de la convention détermine le champ d'application personnel, à savoir les “personnes qui sont des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants”, tandis que l'article 2 définit les impôts auxquels s'applique la Convention. Il s'agit des “impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un État contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception” (paragraphe 1 de l'article). En ce qui concerne la Belgique, il s'agit de l'impôt des personnes physiques, de l'impôt des sociétés, de l'impôt des personnes morales et de l'impôt des non-résidents, chaque fois “y compris les précomptes et les additionnels auxdits impôts et précomptes” (paragraphe 3, 1°, de l'article, modifié par l'article Ier de l'avenant).

Le nouveau régime en matière d'échange de renseignements avec la Suisse est toutefois général et n'est donc pas limité aux personnes visées à l'article 1 de la convention et aux impôts visés à son article 2. En outre, des renseignements peuvent également être demandés “même [si cet autre État] n'en a pas besoin à ses propres fins fiscales” (nouvel article 26, paragraphe 4, de la convention). L'État à qui les renseignements sont demandés doit utiliser “les pouvoirs dont il dispose pour obtenir les renseignements demandés” (idem).

On peut dès lors se demander qui en Belgique devra donner exécution à une demande de renseignements émanant d'une autorité compétente de la Suisse.

⁶ Des courriers du 21 janvier 2014 confirment que la Conférence interministérielle Politique étrangère (CIPE) a approuvé le rapport du Groupe de Travail Traités mixtes dans le cadre d'une procédure écrite.

Uit artikel 3, paragraaf 1, 7°, van het verdrag (zoals gewijzigd bij artikel II van het avonant) volgt dat in België onder “bevoegde autoriteit” wordt verstaan “naargelang het geval, de minister van Financiën van de federale regering en/of van de regering van een Gewest en/of van een Gemeenschap, of zijn bevoegde vertegenwoordiger”.

Daarom verdient het aanbeveling om op het intern-Belgische vlak te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van Zwitserland weten tot wie een verzoek om inlichtingen moet worden gericht en de Federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. In de memorie van toelichting wordt overigens vermeld dat aan de tekst van zo een samenwerkingsakkoord wordt gewerkt.

In dat verband heeft de gemachtigde intussen het volgende laten weten:

“[Het] bovenvermeld samenwerkingsakkoord werd goedgekeurd door het Overlegcomité op 16 september 2015 en dient enkel nog te worden gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad*”.⁷

De griffier,

Leen VERSCHRAEGHEN

De voorzitter,

Jo BAERT

Il résulte de l'article 3, paragraphe 1er, 7°, de la convention modifiée par l'article II de l'avenant que, par “autorité compétente” on entend, en Belgique, “suivant le cas, le ministre des Finances du gouvernement fédéral et/ou du gouvernement d'une Région et/ou d'une Communauté, ou son représentant compétent”.

Il est par conséquent recommandé de prévoir un mécanisme et un organe de coordination internes propres à la Belgique, afin de permettre aux autorités compétentes de la Suisse de savoir à qui il faut adresser une demande de renseignements et à l'État fédéral, aux communautés et aux régions, de déterminer de quelle manière il y a lieu de donner suite à une demande concrète. Au demeurant, il est précisé dans l'exposé des motifs que le texte d'un tel accord de coopération est actuellement en cours d'élaboration.

À ce sujet, le délégué a entre-temps fait savoir ce qui suit:

“[Het] bovenvermeld samenwerkingsakkoord werd goedgekeurd door het Overlegcomité op 16 september 2015 en dient enkel nog te worden gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad*”.⁷

Le greffier,

Leen VERSCHRAEGHEN

Le président,

Jo BAERT

⁷ Aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, is een niet-gedateerd en niet-ondertekend exemplaar van de tekst ervan bezorgd, getiteld “Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, de Vlaamse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap in het kader van de Richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van Richtlijn 77/799/EEG en in het kader van de gemengde bilaterale en multilaterale verdragen tussen het Koninkrijk België en een andere Staat of andere Staten die voorzien in een administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen”. Onder meer gelet op het gegeven dat de bij het akkoord betrokken partijen gezamenlijk instaan voor de financiering van de personeels- en werkingskosten van het centraal verbindingsbureau (artikel 19 van het akkoord), kan het eerst gevolg hebben nadat de verschillende betrokken partijen ermee hebben ingestemd bij wetgevende akte.

⁷ Un exemplaire non daté et non signé du texte de cet accord de coopération a été transmis au Conseil d'État, section de législation, intitulé “Accord de coopération entre l'État fédéral, la Région flamande, la Région wallonne, la Région de Bruxelles-Capitale, la Communauté flamande et la Communauté germanophone dans le cadre de la Directive 2011/16/UE du Conseil du 15 février 2011 relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal et abrogeant la Directive 77/799/CEE et dans le cadre des traités mixtes bilatéraux et multilatéraux entre le Royaume de Belgique et un autre État ou d'autres États qui prévoient la coopération administrative dans le domaine fiscal”. Compte tenu du fait que les parties concernées par l'accord assurent conjointement le financement des frais de personnel et de fonctionnement du bureau central de liaison (article 19 de l'accord), il ne pourra produire ses effets qu'après que les parties concernées par l'accord y auront donné leur assentiment par un acte législatif.

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,
ONZE GROET.

Op de voordracht van de minister van Buitenlandse Zaken en van de minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Buitenlandse Zaken en de minister van Financiën zijn ermee belast het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt, in Onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers in te dienen:

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Het Avenant tussen het Koninkrijk België en de Zwitserse Bondsstaat tot wijziging van de Overeenkomst van 28 augustus 1978 tussen het Koninkrijk België en de Zwitserse Bondsstaat tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, gedaan te Brussel op 10 april 2014, zal volkomen gevolg hebben.

Gegeven te Ciergnon, 26 december 2015

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Buitenlandse Zaken,

Didier REYNDERS

De minister van Financiën,

Johan VAN OVERTVELDT

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,
SALUT.

Sur la proposition du ministre des Affaires étrangères et du ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Le ministre des Affaires étrangères et le ministre des Finances sont chargés de présenter, en Notre nom, à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

L'Avenant entre le Royaume de Belgique et la Confédération suisse modifiant la Convention du 28 août 1978 entre le Royaume de Belgique et la Confédération suisse en vue d'éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, fait à Bruxelles le 10 avril 2014, sortira son plein et entier effet.

Donné à Ciergnon, le 26 décembre 2015

PHILIPPE

PAR LE ROI:

Le ministre des Affaires étrangères,

Didier REYNDERS

Le ministre des Finances,

Johan VAN OVERTVELDT

BIJLAGE

ANNEXE

AVENANT
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIE
EN
DE ZWITSERSE BONDSSTAAT
TOT WIJZIGING VAN DE OVEREENKOMST VAN 28 AUGUSTUS 1978
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIE
EN
DE ZWITSERSE BONDSSTAAT
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING INZAKE BELASTINGEN
NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN

**AVENANT
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIE
EN
DE ZWITSERSE BONDSSTAAT
TOT WIJZIGING VAN DE OVEREENKOMST VAN 28 AUGUSTUS 1978
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIE
EN
DE ZWITSERSE BONDSSTAAT
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING INZAKE BELASTINGEN
NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN**

HET KONINKRIJK BELGIË,
daaronder begrepen
**DE VLAAMSE GEMEENSCHAP,
DE FRANSE GEMEENSCHAP,
DE DUITSTALIGE GEMEENSCHAP,
HET VLAAMSE GEWEST,
HET WAALSE GEWEST,
en HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST**

EN

DE ZWITSERSE BONDSSTAAT,

WENSENDE de Overeenkomst van 28 augustus 1978 te wijzigen tussen het Koninkrijk België en de Zwitserse Bondsstaat tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen (hierna te noemen “de Overeenkomst”),

zijn de volgende bepalingen overeengekomen:

Art. I

Artikel 2 (Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is), paragraaf 3, 1° van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

“1°. in België:

- a) de personenbelasting;
- b) de vennootschapsbelasting;
- c) de rechtspersonenbelasting;
- d) de belasting van niet-inwoners,

met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen,
(hierna te noemen “Belgische belasting”);”

Art. II

Artikel 3 (Algemene bepalingen), paragraaf 1, 7° van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door het volgende, nieuwe 7°:

“7°. betekent de uitdrukking “bevoegde autoriteit”:

- a) in België, naargelang het geval, de Minister van Financiën van de federale Regering en/of van de Regering van een Gewest en/of van een Gemeenschap, of zijn bevoegde vertegenwoordiger, en
- b) in Zwitserland, het Hoofd van het federale departement van financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger.”

Art. III

1. Artikel 4 (Inwoner), paragraaf 1 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende, nieuwe paragraaf 1:

“§ 1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking “inwoner van een overeenkomstsluitende Staat” iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere, soortgelijke omstandigheid. Deze uitdrukking omvat echter niet personen die in die Staat enkel aan belasting zijn onderworpen ter zake van inkomsten uit in die Staat gelegen bronnen of ter zake van aldaar gelegen vermogen.”

2. Artikel 4 (Inwoner), paragraaf 4 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende, nieuwe paragraaf 4:

- “§ 4. Wordt niet geacht inwoner van een overeenkomstsluitende Staat te zijn in de zin van dit artikel, een natuurlijke persoon die in de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij volgens de bepalingen van de voorgaande paragrafen inwoner zou zijn, niet voor alle inkomsten die in de regel volgens de belastingwetgeving van die Staat belastbaar zijn en uit de andere overeenkomstsluitende Staat afkomstig zijn, onderworpen is aan de belastingen die in de regel worden geheven.”

Art. IV

Artikel 7 (Ondernemingswinst) van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door het volgende nieuwe artikel 7:

“Artikel 7 Ondernemingswinst

- § 1. Winst van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat is slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere overeenkomstsluitende Staat een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mag de winst die overeenkomstig de bepalingen van paragraaf 2 aan de vaste inrichting kan worden toegerekend, in die andere Staat worden belast.
- § 2. Voor de toepassing van dit artikel en van artikel 23 is de winst die in elke overeenkomstsluitende Staat aan de in paragraaf 1 bedoelde vaste inrichting kan worden toegerekend, de winst welke die vaste inrichting geacht zou kunnen worden te behalen, in het bijzonder in haar transacties met andere delen van de onderneming, indien zij een afzonderlijke en onafhankelijke onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden, daarbij rekening houdend met de door de onderneming via de vaste inrichting en via de andere delen van de onderneming verrichte werkzaamheden, gebruikte activa en gedragen risico's.
- § 3. Indien een overeenkomstsluitende Staat in overeenstemming met paragraaf 2 de winst herziet die kan worden toegerekend aan een vaste inrichting van een onderneming van een van de overeenkomstsluitende Staten, en dienovereenkomstig winst van de onderneming belast die in de andere Staat is belast, verricht de andere Staat, voor zover zulks nodig is om dubbele belasting te vermijden, op passende wijze een herziening indien hij akkoord gaat met de door eerstgenoemde Staat verrichte herziening; indien de andere overeenkomstsluitende Staat niet akkoord gaat met die herziening, heffen de overeenkomstsluitende Staten elke dubbele belasting die eruit voortvloeit op door middel van onderling overleg.
- § 4. Indien in de winst inkomstenbestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.”

Art. V

Er wordt een nieuwe paragraaf 2 gevoegd bij artikel 9 (Afhankelijke ondernemingen), waardoor de huidige tekst van dat artikel paragraaf 1 wordt:

“§ 2. Indien een overeenkomstsluitende Staat in de winst van een onderneming van die Staat winst opneemt – en dienovereenkomstig belast – ter zake waarvan een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat in die andere Staat is belast, en de aldus opgenomen winst winst is welke die onderneming van de eerstgenoemde Staat zou hebben behaald indien tussen de twee ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, herziet die andere Staat op passende wijze het bedrag aan belasting dat aldaar van die winst is geheven. Bij het bepalen van die herziening wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van deze Overeenkomst en plegen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten indien nodig overleg met elkaar.”

Art. VI

1. Artikel 10 (Dividenden), paragraaf 2 wordt opgeheven en vervangen door de volgende nieuwe bepalingen:

“§ 2. Deze dividenden mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 15 percent van het brutobedrag van de dividenden.

Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van deze paragraaf worden dividenden niet belast in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden:

- a) een vennootschap is die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat en die gedurende een ononderbroken tijdvak van ten minste twaalf maanden aandelen bezit die onmiddellijk ten minste 10 percent vertegenwoordigen van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt;
- b) een pensioenfonds is dat, of een verzorgingsinstelling is die, inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, op voorwaarde dat die dividenden niet worden behaald uit een bedrijfswerkzaamheid die door het pensioenfonds, of de verzorgingsinstelling, of met behulp van een verbonden onderneming wordt uitgeoefend.

De bepalingen van deze paragraaf laten onverlet de belastingheffing van de vennootschap ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.”

2. Artikel 10 (Dividenden), paragraaf 3 wordt opgeheven en vervangen door de volgende nieuwe bepaling:

“§ 3. De uitdrukking “dividenden”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten op een aandeel in de winst, met uitzondering van schuldvorderingen, alsmede inkomsten die worden toegekend in de vorm van interest, die volgens de belastingwetgeving van de Staat waarvan de betalende vennootschap inwoner is op dezelfde wijze in de belastingheffing worden betrokken als inkomsten uit aandelen.”

Art. VII

1. Artikel 11 (Interest), paragraaf 3 wordt opgeheven en vervangen door de volgende nieuwe bepalingen:

“§ 3. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 2 is interest van belasting vrijgesteld in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is indien het gaat om:

- a) interest betaald uit hoofde van een lening van welke aard ook die door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat is verleend, of van een krediet van welke aard ook dat door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat is toegestaan;
- b) interest betaald aan een pensioenfonds, of aan een verzorgingsinstelling, op voorwaarde dat die interest niet is verkregen uit een bedrijfswerkzaamheid die door het pensioenfonds, of de verzorgingsinstelling, of met behulp van een verbonden onderneming uitgeoefend wordt;
- c) interest betaald aan de andere overeenkomstsluitende Staat, aan een van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan of aan een openbare entiteit.”

2. Artikel 11, paragraaf 4 wordt opgeheven en vervangen door de volgende nieuwe bepaling:

“§ 4. De uitdrukking “interest”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldverdringen van welke aard ook, al dan niet gewaarborgd door hypotheek en al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en obligaties, daaronder begrepen premies en loten op die effecten. Deze uitdrukking omvat niet de boeten voor laattijdige betaling noch interest die door art. 10, par. 3, wordt gelijkgesteld met dividenden.”

3. Artikel 11, paragraaf 6 wordt opgeheven en vervangen door de volgende nieuwe bepaling:

“§ 6. Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar een inwoner van die Staat is. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald is aangegaan, en die interest ten laste komt van die vaste inrichting of van die vaste basis, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis gevestigd is.”

Art. VIII

1. Artikel 12 (Royalty's), paragraaf 2 wordt opgeheven en vervangen door de volgende nieuwe bepaling:

“§ 2. De uitdrukking “royalty’s”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, daaronder begrepen bioscoopfilms en films of opnames die gerealiseerd zijn voor radio of televisie, van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening, een model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.”

2. Artikel 12, paragraaf 4 wordt opgeheven en vervangen door de volgende nieuwe bepaling:

“§ 4. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty’s, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke overeenkomstsluitende Staat en met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.”

Art. IX

Er wordt een nieuwe paragraaf 4 bijgevoegd aan artikel 13 (Vermogenswinst) van de Overeenkomst en paragraaf 4 van artikel 13 wordt paragraaf 5:

“§ 4. Voordelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van aandelen van een vennootschap waarvan meer dan 50 percent van de waarde onmiddellijk of middellijk afkomstig is uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen, zijn in die andere Staat belastbaar. Deze paragraaf is evenwel niet van toepassing op voordelen die verkregen zijn uit de vervreemding:

- a) van aandelen die genoteerd zijn op een erkende beurs van een van de overeenkomstsluitende Staten; of
- b) van aandelen waarvan meer dan 50 percent van de waarde afkomstig is uit onroerende goederen waarin de vennootschap haar activiteit uitoefent.”

Art. X

Artikel 16 (Tantièmes) wordt opgeheven en vervangen door de volgende nieuwe bepaling:

“Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van bestuur of van toezicht van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.”

Art. XI

Artikel 17 (Artiesten en sportbeoefenaars), paragraaf 3 wordt opgeheven en vervangen door de volgende nieuwe bepaling:

“§ 3. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing op de inkomsten uit werkzaamheden die door artiesten of sportbeoefenaars in een overeenkomstsluitende Staat worden uitgeoefend indien die inkomsten volledig of hoofdzakelijk gefinancierd worden uit de openbare middelen van de andere overeenkomstsluitende Staat of van staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.”

Art. XII

Artikel 18 (Pensioenen) wordt opgeheven en vervangen door de volgende nieuwe bepalingen:

“Artikel 18 Pensioenen

- § 1. Pensioenen en andere soortgelijke beloningen die afkomstig zijn uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald zijn aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking zijn in eerstgenoemde Staat belastbaar.
- § 2. Voor de toepassing van paragraaf 1 zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat:
- a) voor zover de bijdragen aan een pensioenstelsel of aan een verzorgingsinstelling, in die Staat tot een belastingverlaging hebben geleid; of
 - b) wanneer ze door een Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan, hetzij rechtstreeks, hetzij uit door hen in het leven geroepen fondsen, betaald zijn ter zake van diensten bewezen aan die Staat, dat staatkundig onderdeel of die plaatselijke gemeenschap.”

Art. XIII

Artikel 19 (Overheidsfuncties), paragrafen 2 en 3 worden opgeheven en vervangen door de volgende nieuwe paragraaf 2:

“§ 2. De bepalingen van de artikelen 15 en 16 zijn van toepassing op beloningen betaald ter zake van diensten bewezen in het kader van een nijverheids- of handelsbedrijf dat wordt uitgeoefend door een overeenkomstsluitende Staat, door een staatkundig onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een publiekrechtelijke rechtspersoon daarvan.”

Art. XIV

Artikel 22 (Voorkoming van het abusieve gebruik van de Overeenkomst) wordt opgeheven en artikel 23 (Vermogen) van de Overeenkomst wordt artikel 22.

Art. XV

1. Artikel 24 wordt opgeheven en vervangen door het volgende nieuwe artikel 23:

“Artikel 23**Wijze waarop dubbele belasting wordt vermeden**

- § 1. In België wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden:

- 1°. Wanneer een inwoner van België inkomsten verkrijgt, niet zijnde dividenden, interest of royalty's, of vermogensbestanddelen bezit die ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst in Zwitserland zijn belast, stelt België deze inkomsten of deze vermogensbestanddelen vrij van belasting, maar om het bedrag van de belasting over het overige inkomen of vermogen van die inwoner te berekenen mag België het belastingtarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten of die vermogensbestanddelen niet waren vrijgesteld. Wanneer een natuurlijke persoon inkomsten verkrijgt, niet zijnde dividenden, interest of royalty's, die ingevolge de bepalingen van de Overeenkomst in Zwitserland belast zijn, stelt België, niettegenstaande de voorafgaande bepaling, deze inkomsten alleen vrij van belasting voor zover ze daadwerkelijk in Zwitserland belast zijn.
- 2°. De vrijstelling waarin 1° voorziet, wordt eveneens verleend met betrekking tot inkomsten die overeenkomstig de Belgische wetgeving als dividenden worden beschouwd en die door een inwoner van België worden behaald uit een deelneming in een entiteit waarvan de plaats van de werkelijke leiding in Zwitserland gelegen is en die niet als dusdanig werd belast in Zwitserland, op voorwaarde dat de inwoner van België, naar rata van zijn deelneming in die entiteit, in Zwitserland belast is op de inkomsten waaruit de inkomsten die overeenkomstig de Belgische wetgeving als dividenden worden beschouwd, zijn betaald. De vrijgestelde inkomsten zijn de inkomsten die zijn verkregen na aftrek van de kosten die in België of elders zijn gemaakt en die betrekking hebben op het beheer van de deelneming in de entiteit.
- 3°. Niettegenstaande de bepalingen van 1° en 2° en elke andere bepaling van de Overeenkomst, houdt België, voor het berekenen van de aanvullende belastingen die worden geheven door de Belgische gemeenten en agglomeraties, rekening met de beroepsinkomsten die in België overeenkomstig 1° en 2° vrijgesteld zijn van belasting. Die aanvullende belastingen worden berekend op de belasting die in België verschuldigd zou zijn indien de desbetreffende beroepsinkomsten uit Belgische bronnen waren behaald.

- 4°. Indien een vennootschap die inwoner is van België aandelen of delen in eigendom bezit van een vennootschap die inwoner is van Zwitserland en aldaar aan de belasting op inkomsten van vennootschappen is onderworpen, worden de dividenden die haar door de laatstbedoelde vennootschap worden betaald en die in Zwitserland volgens artikel 10, paragraaf 2 belastbaar zijn, in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting in zoverre als vrijstelling zou worden verleend indien beide vennootschappen inwoner zouden zijn van België.
- 5°. Wanneer een inwoner van België inkomsten verkrijgt die deel uitmaken van zijn samengetelde inkomen dat aan de Belgische belasting is onderworpen en die bestaan uit dividenden die niet onder de toepassing van 4° vallen, uit interest of uit royalty's, wordt — onder voorbehoud van de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de verrekening van in het buitenland betaalde belastingen met de Belgische belasting — de van die inkomsten geheven Zwitserse belasting in mindering gebracht van de Belgische belasting met betrekking tot die inkomsten.
- 6°. Indien verliezen geleden door een onderneming die door een inwoner van België in een in Zwitserland gelegen vaste inrichting wordt gedreven, voor de belastingheffing van die onderneming in België overeenkomstig de Belgische wetgeving werkelijk in mindering van de winst van die onderneming zijn gebracht, is de vrijstelling ingevolge 1° in België niet van toepassing op de winst van andere belastbare tijdperken die aan die inrichting kan worden toegerekend, in zoverre als die winst ook in Zwitserland van belasting is vrijgesteld door de verrekening van die verliezen.

§ 2. In Zwitserland wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden:

- 1°. Indien een inwoner van Zwitserland inkomsten, niet zijnde inkomen als bedoeld in 2° en 3°, ontvangt die volgens de bepalingen van deze Overeenkomst in België belastbaar zijn, of vermogen bezit dat volgens de bepalingen van deze Overeenkomst in België belastbaar is, stelt Zwitserland deze inkomsten of dat vermogen vrij van belasting, maar om het bedrag van de belasting over het overige inkomen of vermogen van die inwoner te berekenen mag Zwitserland hetzelfde tarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten of dat vermogen niet waren vrijgesteld. Die vrijstelling is evenwel enkel van toepassing op de in artikel 13, paragraaf 4 bedoelde voordelen en inkomsten indien bewijs wordt overgelegd dat er ter zake van die voordelen en inkomsten belasting werd geheven in België.
- 2°. Indien een inwoner van Zwitserland inkomsten ontvangt die volgens de bepalingen van de artikelen 10 en 11 in België belastbaar zijn, staat Zwitserland, onder voorbehoud van 3° hierna, aan die inwoner op diens verzoek een vermindering van belasting toe. Die vermindering bestaat:
 - a) in de verrekening van de overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 10 en 11 in België betaalde belasting met de Zwitserse belasting op de inkomsten van die inwoner; het aldus te verrekenen bedrag mag echter niet hoger zijn dan het deel van de Zwitserse belasting, zoals deze werd berekend voor de verrekening, dat overeenstemt met de in België belaste inkomsten, of
 - b) in een forfaitaire vermindering van de Zwitserse belasting, of
 - c) in een gedeeltelijke vrijstelling van de Zwitserse belasting van de desbetreffende inkomsten, maar minstens in de aftrek van de in België betaalde belasting op het brutobedrag van de uit België ontvangen inkomsten.

Zwitserland zal de wijze van vermindering en de procedure vaststellen overeenkomstig de voorschriften betreffende de uitvoering van internationale overeenkomsten die door de Bondsstaat tot het vermijden van dubbele belasting worden gesloten.

- 3°. Indien een vennootschap die inwoner is van Zwitserland dividenden ontvangt van een vennootschap die inwoner is van België, geniet zij met betrekking tot de Zwitserse belasting op die dividenden, dezelfde voordelen als die welke zij zou genieten indien de vennootschap die de dividenden betaalt een inwoner van Zwitserland zou zijn.”

Art. XVI

Artikel 25 (Non-discriminatie) wordt op volgende wijze gewijzigd:

1. Artikel 25 (Non-discriminatie) wordt artikel 24.
2. Paragraaf 1 wordt opgeheven en vervangen door de volgende nieuwe paragraaf 1:

“§ 1. Onderdanen van een overeenkomstsluitende Staat worden in de andere overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder gelijke omstandigheden, inzonderheid met betrekking tot de woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 1 is deze bepaling ook van toepassing op personen die geen inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.”
3. Paragraaf 6 wordt opgeheven. Paragraaf 7 wordt paragraaf 6.

Art. XVII

Artikel 26 (Regeling voor onderling overleg) wordt op volgende wijze gewijzigd:

1. Artikel 26 wordt artikel 25.
2. De nieuwe paragrafen 4 en 5 worden toegevoegd:

“§ 4 De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen, onder meer binnen een gemengde commissie die is samengesteld uit die autoriteiten of hun bevoegde vertegenwoordigers, om overeenstemming te bereiken zoals aangegeven in de vorige paragrafen.

§ 5. Wanneer,

 - a) een persoon overeenkomstig paragraaf 1 een geval heeft voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat omdat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten voor hem hebben geleid tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Overeenkomst, en

- b) de bevoegde autoriteiten er niet in slagen om binnen een termijn van twee jaar vanaf de datum dat het geval werd voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat, over dat geval overeenstemming te bereiken conform paragraaf 2, moeten alle onopgeloste punten die voortkomen uit dat geval aan arbitrage onderworpen worden wanneer die persoon een verzoek daartoe indient. Die onopgeloste punten moeten evenwel niet aan arbitrage onderworpen worden indien daaromtrent reeds een beslissing werd uitgesproken door een rechterlijke instantie of een administratieve rechtbank van de ene of de andere Staat. Tenzij een rechtstreeks bij het geval betrokken persoon de overeengekomen regeling waardoor de beslissing na arbitrage wordt uitgevoerd niet aanvaardt, bindt deze beslissing de beide overeenkomstsluitende Staten en moet ze uitgevoerd worden, ongeacht de termijnen waarin het interne recht van die Staten voorziet. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten regelen de wijze van toepassing van deze paragraaf in onderlinge overeenstemming.

De overeenkomstsluitende Staten mogen de inlichtingen die nodig zijn voor de uitvoering van de arbitrageprocedure meedelen aan de overeenkomstig de bepalingen van deze paragraaf opgerichte arbitragecommissie. Met betrekking tot de meegedeelde inlichtingen zijn de leden van de arbitragecommissie onderworpen aan de in artikel 26, paragraaf 2 beschreven regels inzake vertrouwelijkheid.”

Art. XVIII

Artikel 27 (Uitwisseling van inlichtingen) wordt opgeheven en vervangen door het volgende nieuwe artikel 26:

“Artikel 26 Uitwisseling van inlichtingen

- § 1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.
- § 2. De door een overeenkomstsluitende Staat ingevolge paragraaf 1 verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de in paragraaf 1 bedoelde belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen, bij de beslissing in beroepszaken die betrekking hebben op die belastingen, of bij het toezicht daarop. Deze personen of autoriteiten gebruiken die inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen van deze inlichtingen melding maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. Niettegenstaande hetgeen voorafgaat, mogen de door een overeenkomstsluitende Staat verkregen inlichtingen voor andere doeleinden worden gebruikt indien ze overeenkomstig de wetgeving van beide Staten voor die andere doeleinden mogen worden gebruikt en indien de bevoegde autoriteit van de Staat die de inlichtingen verstrekt, de toestemming geeft voor dat gebruik.

- § 3. In geen geval mogen de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 aldus worden uitgelegd dat aan een overeenkomstsluitende Staat de verplichting wordt opgelegd:
- a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
 - b) inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
 - c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.
- § 4. Wanneer op basis van dit artikel door een overeenkomstsluitende Staat om inlichtingen is verzocht, gebruikt de andere overeenkomstsluitende Staat de middelen voor het verzamelen van inlichtingen waarover hij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen, zelfs al heeft die andere Staat die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden. De verplichting die in de vorige zin is vervat, is onderworpen aan de beperkingen waarin paragraaf 3 voorziet, maar die beperkingen mogen in geen geval aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel omdat die Staat geen binnenlands belang heeft bij die inlichtingen.
- § 5. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 3 aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan om het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat de inlichtingen in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een gevolmachtigde of een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een vertrouwenspersoon of omdat de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen in een persoon.”

Art. XIX

Artikel 28 (Diplomatieke vertegenwoordigers en consulaire ambtenaren) wordt artikel 27.

Art. XX

Artikel 29 (Diverse bepalingen) wordt opgeheven en wordt vervangen door het volgende nieuwe artikel 28:

“Artikel 28 Diverse bepalingen

- § 1. Wanneer een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat een inkomensbestanddeel ontvangt dat uit de andere overeenkomstsluitende Staat afkomstig is en hij, op om het even welk tijdstip en onder welke vorm dan ook, minstens de helft van dat inkomen onmiddellijk of middellijk doorstort aan een of meer personen of entiteiten die geen inwoner is (zijn) van eerstgenoemde overeenkomstsluitende Staat, kan dat inkomensbestanddeel de voordelen van deze Overeenkomst niet genieten.

- § 2. De bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel zijn niet van toepassing wanneer de persoon die de voordelen van de Overeenkomst vraagt het bewijs levert dat de desbetreffende handelingen niet als voornaamste doel hebben om voordeel te halen uit deze Overeenkomst. Deze voorwaarde wordt als vervuld aanzien wanneer het inkomensbestanddeel:
- (i) door de inwoner van een overeenkomstsluitende Staat doorgestort wordt aan een persoon of entiteit die niet met hem verbonden is; of
 - (ii) een in de Overeenkomst vastgelegde behandeling zou genoten hebben die gelijkwaardig is aan of gunstiger is dan de behandeling die dat inkomensbestanddeel zou genoten hebben wanneer het rechtstreeks verkregen zou zijn door de persoon aan wie het wordt doorgestort
- § 3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten plegen overleg aangaande de administratieve maatregelen die nodig zijn om uitvoering te geven aan de bepalingen van de Overeenkomst en inzonderheid aangaande de bewijsstukken die de inwoners van elke Staat moeten overleggen om in de andere Staat de belastingvrijstellingen of -verminderingen te genieten waarin deze Overeenkomst voorziet.”

Art. XXI

Er werd een protocol toegevoegd aan de Overeenkomst met de volgende inhoud:

“Protocol bij de Overeenkomst van 28 augustus 1978 tussen de Zwitserse Bondsstaat en het Koninkrijk België tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen.

Bij de ondertekening van het Avenant tot wijziging van de Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, die op 28 augustus 1978 werd ondertekend door de Zwitserse Bondsstaat en het Koninkrijk België, zijn de behoorlijk gevolmachtigde ondergetekenden de volgende bepalingen overeengekomen die een integrerend deel van de Overeenkomst uitmaken:

1. Met betrekking tot de artikelen 3 en 11

Er is overeengekomen dat de uitdrukking “onderneming”, zoals bedoeld in de Overeenkomst, en inzonderheid in artikel 11, paragraaf 3, eveneens een bankinstelling betekent.

2. Met betrekking tot artikel 4

Een overeenkomstsluitende Staat, een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan wordt voor de toepassing van artikel 4 als inwoner beschouwd. Hetzelfde geldt voor een pensioenfonds, een verzorgingsinstelling of een instelling met uitsluitend godsdienstige, liefdadige, wetenschappelijke, opvoedkundige, sportieve doelstellingen of een overheidsinstelling, die als dusdanig vrijgesteld is van de in artikel 2 van de Overeenkomst bedoelde belastingen in de overeenkomstsluitende Staat waar dat fonds of die instelling gevestigd is.

De uitdrukkingen “pensioenfonds” en “voorzorginstelling” betekenen elke persoon die in een overeenkomstsluitende Staat gevestigd is en door die Staat erkend is:

- a) voor zover die persoon zich bezighoudt:
 - (i) met het beheren van pensioenstelsels of het verschaffen van pensioenuitkeringen; of
 - (ii) met het verwerven van inkomsten voor rekening van een of meer personen die zich bezighouden met het beheren van pensioenstelsels of het verschaffen van pensioenuitkeringen; en
- b) op voorwaarde dat die persoon erkend is overeenkomstig de voorschriften van de overeenkomstsluitende Staat waarin hij gevestigd is en:
 - (i) wat België betreft, onder toezicht staat van de Autoriteit voor financiële diensten en markten (FSMA) of van de Nationale Bank van België of ingeschreven is bij de Belgische belastingadministratie; of
 - (ii) wat Zwitserland betreft, onder toezicht staat van de autoriteiten die belast zijn met het toezicht inzake beroepsgebonden verzorging.

3. Met betrekking tot de artikelen 15 en 16

Er is overeengekomen dat de beloningen die een inwoner van Zwitserland verkrijgt ter zake van zijn dagelijkse werkzaamheid als vennoot in een vennootschap – niet zijnde een vennootschap op aandelen – die inwoner is van België, mogen belast worden overeenkomstig de bepalingen van artikel 15 van de Overeenkomst alsof het ging om beloningen die een werknemer ter zake van een dienstbetrekking verkrijgt en alsof de werkgever de vennootschap was.

4. Met betrekking tot artikel 18

- a) Er is overeengekomen dat de in artikel 18 gebruikte uitdrukking “pensioenen” niet alleen de periodieke maar ook de forfaitaire betalingen omvat.
- b) Wanneer een natuurlijke persoon werkzaamheden uitoefent in een overeenkomstsluitende Staat, worden de bijdragen die door of voor rekening van die persoon worden gestort aan een pensioenstelsel of aan een beroepsgebonden verzorgingsregeling
 - (i) dat op fiscaal vlak erkend is in de andere overeenkomstsluitende Staat,
 - (ii) waaraan de persoon deelnam onmiddellijk vóór hij in eerstgenoemde Staat werkzaamheden begon uit te oefenen,
 - (iii) waaraan de persoon heeft deelgenomen op een tijdstip waarop hij werkzaamheden uitoefende in de andere Staat of in die andere Staat woonde, en
 - (iv) dat door de bevoegde autoriteit van eerstgenoemde Staat aanvaardt wordt als over het geheel genomen overeenstemmend met een pensioenstelsel dat als dusdanig op fiscaal vlak in die Staat erkend is,

voor

- (v) het bepalen van de belasting die door die persoon in eerstgenoemde Staat verschuldigd is, en
- (vi) het bepalen van de winst van een onderneming die in eerstgenoemde Staat mag worden belast,

in eerstgenoemde Staat op dezelfde wijze en onder voorbehoud van dezelfde voorwaarden en beperkingen behandeld als de bijdragen aan een pensioenstelsel dat voor de toepassing van de belastingen in die eerstgenoemde Staat erkend is.

5. Met betrekking tot artikel 23

- a) Voor de toepassing van artikel 23, paragraaf 1, 1° en 2°, is een inkomensbestanddeel belast in Zwitserland wanneer het in Zwitserland onderworpen is aan het belastingstelsel dat normaal gezien op dat inkomensbestanddeel van toepassing is ingevolge de Zwitserse belastingwetgeving.
- b) Voor de toepassing van artikel 23, paragraaf 1, 1°, is een inkomensbestanddeel daadwerkelijk belast in Zwitserland wanneer het aan de Zwitserse belasting onderworpen is en als dusdanig aldaar geen belastingvrijstelling geniet.
- c) Voor de toepassing van artikel 23, paragraaf 1, 5°, is er overeengekomen dat, zolang de Belgische interne wetgeving niet voorziet in de verrekening met de Belgische belasting van de buitenlandse belasting op dividenden, en inzonderheid van de Zwitserse belasting die overeenkomstig artikel 10, paragraaf 2, eerste lid betaald is, dividenden uit Zwitserse bronnen in België niet in aanmerking zullen komen voor een verrekening van die Zwitserse belasting.

6. Met betrekking tot artikel 26

- a) Er is overeengekomen dat de verzoekende Staat de gebruikelijke informatiebronnen heeft uitgeput waarin zijn interne belastingprocedure voorziet vooraleer de vraag om inlichtingen in te dienen.
- b) Er is overeengekomen dat de belastingautoriteiten van de verzoekende Staat de volgende inlichtingen aan de belastingautoriteiten van de aangezochte Staat verstrekken wanneer zij een verzoek om inlichtingen ingevolge artikel 26 van de Overeenkomst indienen:
 - (i) de identiteit van de persoon op wie de controle of het onderzoek betrekking heeft;
 - (ii) het tijdperk waarvoor de inlichtingen worden gevraagd;
 - (iii) aanwijzingen omtrent de gevraagde inlichtingen, daaronder begrepen de aard ervan en de vorm waarin de verzoekende Staat de inlichtingen van de aangezochte Staat wenst te ontvangen;
 - (iv) het fiscale doel waarvoor de inlichtingen gevraagd worden;
 - (v) voor zover gekend, de naam en het adres van elke persoon van wie verondersteld wordt dat hij in het bezit is van de gevraagde inlichtingen.
- c) De verwijzing naar inlichtingen die naar verwachting relevant zullen zijn heeft tot doel te verzekeren dat de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden zo ruim mogelijk is, zonder dat het de overeenkomstsluitende Staten evenwel toegestaan is te “hengelen naar inlichtingen” of inlichtingen te vragen waarvan het weinig waarschijnlijk is dat pertinent zijn voor het verhelderen van de fiscale toestand van een bepaalde belastingplichtige. Hoewel lid b) voorziet in belangrijke procedurecriteria die tot doel hebben het “hengelen naar inlichtingen” te vermijden, moeten de punten (i) tot (v) evenwel zodanig geïnterpreteerd worden dat ze de daadwerkelijke uitwisseling van inlichtingen niet verhinderen.
- d) Er is bovendien overeengekomen dat er geen verplichting opgelegd wordt aan de overeenkomstsluitende Staten om op basis van artikel 26 van de Overeenkomst over te gaan tot een spontane of automatische uitwisseling van inlichtingen.

- e) Er is overeengekomen dat, in het geval van een uitwisseling van inlichtingen, de regels inzake de administratieve procedure met betrekking tot de rechten van de belastingplichtige, waarin is voorzien in de aangezochte overeenkomstsluitende Staat, van toepassing blijven vooraleer de inlichtingen aan de verzoekende overeenkomstsluitende Staat overgemaakt worden. Er is bovendien overeengekomen dat deze bepaling bedoeld is om een evenwichtige procedure te verzekeren voor de belastingplichtige en niet om het proces van de uitwisseling van inlichtingen zonder reden te omzeilen of te vertragen.”

Art. XXII

De artikelen 30 (Inwerkingtreding) en 31 (Beëindiging) worden respectievelijk de artikelen 29 en 30.

Art. XXIII

1. Elke overeenkomstsluitende Staat zal de andere overeenkomstsluitende Staat in kennis stellen van de voltooiing van de procedures die door zijn wetgeving voor de inwerkingtreding van dit Avenant vereist zijn. Dit Avenant zal in werking treden op de datum waarop de tweede kennisgeving is ontvangen.
2. De bepalingen van dit Avenant, dat een integrerend deel van de Overeenkomst uitmaakt en dat bovendien het daarop betrekking hebbende protocol invoert, zullen van toepassing zijn:
 - a) met betrekking tot de bij de bron verschuldigde belastingen, op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin dit Avenant in werking is getreden;
 - b) met betrekking tot de andere belastingen:
 - (i) wat België betreft, op inkomsten en vermogensbestanddelen met betrekking tot de belastbare tijdperken, en
 - (ii) wat Zwitserland betreft, op inkomsten en vermogensbestanddelen met betrekking tot de belastingtijdperkendie aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin dit Avenant in werking is getreden.
3. De bepalingen van artikel XVIII van dit Avenant zullen van toepassing zijn op de verzoeken die op de datum van inwerkingtreding of op een latere datum worden ingediend, op de inlichtingen:
 - a) met betrekking tot de bij de bron verschuldigde belastingen, betreffende inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin dit Avenant in werking is getreden;
 - b) met betrekking tot de andere belastingen naar het inkomen en naar het vermogen:
 - (i) wat de belastingen van België betreft, betreffende inkomsten en vermogensbestanddelen met betrekking tot de belastbare tijdperken, en

- (ii) wat de belastingen van Zwitserland betreft, betreffende inkomsten en vermogensbestanddelen met betrekking tot de belastingtijdperken

die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin dit Avenant in werking is getreden;

- c) met betrekking tot de andere belastingen, betreffende belastingen die verschuldigd zijn ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin dit Avenant in werking is getreden.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, dit Avenant van wijziging hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Brussel op 10 april 2014, in de Franse en Nederlandse taal, de twee teksten zijnde gelijkelijke authentiek.

AVENANT
ENTRE
LE ROYAUME DE BELGIQUE
ET
LA CONFEDERATION SUISSE
MODIFIANT LA CONVENTION DU 28 AOÛT 1978
ENTRE
LE ROYAUME DE BELGIQUE
ET
LA CONFEDERATION SUISSE
EN VUE D'EVITER LES DOUBLES IMPOSITIONS EN MATIERE D'IMPÔTS
SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

**AVENANT
ENTRE
LE ROYAUME DE BELGIQUE
ET
LA CONFEDERATION SUISSE
MODIFIANT LA CONVENTION DU 28 AOÛT 1978
ENTRE
LE ROYAUME DE BELGIQUE
ET
LA CONFEDERATION SUISSE
EN VUE D'EVITER LES DOUBLES IMPOSITIONS EN MATIERE D'IMPÔTS
SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE**

LE ROYAUME DE BELGIQUE,
incluant
**LA COMMUNAUTE FLAMANDE,
LA COMMUNAUTE FRANÇAISE,
LA COMMUNAUTE GERMANOPHONE,
LA REGION FLAMANDE,
LA REGION WALLONNE,
et LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE**

ET

LA CONFEDERATION SUISSE,

DESIREUX de modifier la Convention du 28 août 1978 entre le Royaume de Belgique et la Confédération suisse en vue d'éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (ci-après "la Convention"),

sont convenus des dispositions suivantes:

Art. I

Le 1° du paragraphe 3 de l'article 2 (Impôts visés) de la Convention est supprimé et remplacé par ce qui suit:

“1°. en Belgique:

- a) l'impôt des personnes physiques;
- b) l'impôt des sociétés;
- c) l'impôt des personnes morales;
- d) l'impôt des non-résidents;

y compris les précomptes et les additionnels auxdits impôts et précomptes, (ci-après dénommés “l'impôt belge”);”

Art. II

Le 7° du paragraphe 1 de l'article 3 (Définitions générales) de la Convention est supprimé et remplacé par le nouveau 7° suivant:

“7°. l'expression “autorité compétente” désigne:

- a) en Belgique, suivant le cas, le Ministre des Finances du Gouvernement fédéral et/ou du Gouvernement d'une Région et/ou d'une Communauté, ou son représentant autorisé, et
- b) en Suisse, le Chef du Département fédéral des finances ou son représentant autorisé.”

Art. III

1. Le paragraphe 1 de l'article 4 (Résident) de la Convention est supprimé et remplacé par le nouveau paragraphe 1 suivant:

“§ 1. Au sens de la présente Convention, l'expression “résident d'un État contractant” désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt dans cet État, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue. Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet État que pour les revenus de sources situées dans cet État ou pour la fortune qui y est située.”

2. Le paragraphe 4 de l'article 4 (Résident) de la Convention est supprimé et remplacé par le nouveau paragraphe 4 suivant:

“§ 4. N'est pas considérée comme un résident d'un État contractant au sens du présent article une personne physique qui n'est pas assujettie aux impôts généralement perçus dans l'État contractant dont elle serait un résident selon les dispositions des paragraphes précédents, pour tous les revenus généralement imposables selon la législation fiscale de cet État et provenant de l'autre État contractant.”

Art. IV

L'article 7 (Bénéfices des entreprises) de la Convention est supprimé et remplacé par le nouvel article 7 suivant:

“Article 7 Bénéfices des entreprises

- § 1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices qui sont attribuables à l'établissement stable conformément aux dispositions du paragraphe 2 sont imposables dans l'autre État.
- § 2. Aux fins de cet article et de l'article 23, les bénéfices qui sont attribuables dans chaque État contractant à l'établissement stable mentionné au paragraphe 1 sont ceux qu'il aurait pu réaliser, en particulier dans ses opérations internes avec d'autres parties de l'entreprise, s'il avait constitué une entreprise distincte et indépendante exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues, compte tenu des fonctions exercées, des actifs utilisés et des risques assumés par l'entreprise par l'intermédiaire de l'établissement stable et des autres parties de l'entreprise.
- § 3. Lorsque, conformément au paragraphe 2, un État contractant ajuste les bénéfices qui sont attribuables à un établissement stable d'une entreprise de l'un des États contractants et impose en conséquence des bénéfices de l'entreprise qui ont été imposés dans l'autre État, l'autre État contractant procède, dans la mesure nécessaire pour éliminer la double imposition, à un ajustement approprié s'il est d'accord avec l'ajustement effectué par le premier État; si l'autre État contractant n'est pas d'accord avec cet ajustement, les États contractants éliminent toute double imposition qui en résulte par voie d'accord amiable.
- § 4. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.”

Art. V

Un nouveau paragraphe 2 est ajouté à l'article 9 (Entreprises associées) le texte actuel de cet article devenant le paragraphe 1er :

“§ 2. Lorsqu’un État contractant inclut dans les bénéfices d’une entreprise de cet État, et impose en conséquence, des bénéfices sur lesquels une entreprise de l’autre État contractant a été imposée dans cet autre État, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par cette entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l’autre État procède à un ajustement approprié du montant de l’impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si c’est nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consultent.”

Art. VI

1. Le paragraphe 2 de l’article 10 (Dividendes) est supprimé et remplacé par les nouvelles dispositions suivantes:

“§ 2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l’État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l’autre État contractant, l’impôt ainsi établi ne peut excéder 15 pour cent du montant brut des dividendes.

Nonobstant les dispositions précédentes du présent paragraphe, les dividendes ne sont pas imposables dans l’État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident si le bénéficiaire effectif des dividendes est:

- a) une société qui est un résident de l’autre État contractant et qui détient, pendant une période ininterrompue d’au moins douze mois, des actions qui représentent directement au moins 10 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes;
- b) un fonds de pension ou une institution de prévoyance qui est un résident de l’autre État contractant, à condition que ces dividendes ne soient pas tirés de l’exercice d’une activité d’entreprise par le fonds de pension, par l’institution de prévoyance ou par l’intermédiaire d’une entreprise associée.

Les dispositions du présent paragraphe n’affectent pas l’imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.”

2. Le paragraphe 3 de l’article 10 (Dividendes) est supprimé et remplacé par la nouvelle disposition suivante:

“§ 3. Le terme “dividendes” employé dans le présent article désigne les revenus provenant d’actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires à l’exception des créances, ainsi que les revenus attribués sous la forme d’intérêts qui sont soumis au même régime fiscal que les revenus d’actions par la législation fiscale de l’État dont la société débitrice est un résident.”

Art. VII

1. Le paragraphe 3 de l'article 11 (Intérêts) est supprimé et remplacé par les nouvelles dispositions suivantes:

“§ 3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts sont exemptés d'impôt dans l'État contractant d'où ils proviennent lorsqu'il s'agit:

- a) d'intérêts payés en raison d'un prêt de n'importe quelle nature ou d'un crédit consenti par une entreprise d'un État contractant à une entreprise de l'autre État contractant;
- b) d'intérêts payés à un fonds de pension ou à une institution de prévoyance, à condition que ces intérêts ne soient pas tirés de l'exercice d'une activité d'entreprise par le fonds de pension, par l'institution de prévoyance ou par l'intermédiaire d'une entreprise associée;
- c) d'intérêts payés à l'autre État contractant, à l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou à une entité publique.”

2. Le paragraphe 4 de l'article 11 est supprimé et remplacé par la nouvelle disposition suivante:

“§ 4. Le terme “intérêts” employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Ce terme ne comprend pas les pénalisations pour paiement tardif ni les intérêts assimilés à des dividendes par l'art. 10, par. 3.”

3. Le paragraphe 6 de l'article 11 est supprimé et remplacé par la nouvelle disposition suivante:

“§ 6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.”

Art. VIII

1. Le paragraphe 2 de l'article 12 (Redevances) est supprimé et remplacé par la nouvelle disposition suivante:

“§ 2. Le terme “redevances” employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques et les films ou les enregistrements conçus pour la radio et la télévision, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.”

2. Le paragraphe 4 de l'article 12 est supprimé et remplacé par la nouvelle disposition suivante:

“§ 4. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.”

Art. IX

Un nouveau paragraphe 4 est ajouté à l'article 13 (Gains en capital) de la Convention et le paragraphe 4 de l'article 13 devient le paragraphe 5:

“§ 4. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation d'actions d'une société dont plus de 50 pour cent de la valeur provient directement ou indirectement de biens immobiliers situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État. Le présent paragraphe ne s'applique cependant pas aux gains tirés de l'aliénation:

- a) d'actions qui sont cotées sur un marché boursier reconnu de l'un des États contractants; ou
- b) d'actions qui tirent plus de 50 pour cent de leur valeur de biens immobiliers dans lesquels la société exerce son activité.”

Art. X

L'article 16 (Tantièmes) est supprimé et remplacé par la nouvelle disposition suivante:

“Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance d'une société qui est un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.”

Art. XI

Le paragraphe 3 de l'article 17 (Artistes et sportifs) est supprimé et remplacé par la nouvelle disposition suivante:

“§ 3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux revenus d'activités exercées dans un État contractant par des artistes du spectacle ou des sportifs, lorsque ces revenus sont financés entièrement ou principalement par des fonds publics de l'autre État contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales.”

Art. XII

L'article 18 (Pensions) est supprimé et remplacé par les nouvelles dispositions suivantes:

**“Article 18
Pensions**

- § 1. Les pensions et autres rémunérations similaires provenant d'un État contractant et qui sont payées à un résident de l'autre État contractant au titre d'un emploi antérieur sont imposables dans le premier État.
- § 2. Pour l'application du paragraphe 1, les pensions et autres rémunérations similaires proviennent d'un État contractant:
- a) dans la mesure où les cotisations à un régime de retraite ou une institution de prévoyance ont donné lieu à un allègement fiscal dans cet État; ou
 - b) lorsqu'elles sont payées par un État ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision politique ou collectivité locale.”

Art. XIII

Les paragraphes 2 et 3 de l'article 19 (Fonctions publiques) sont supprimés et remplacés par le nouveau paragraphe 2 suivant:

- “§ 2. Les dispositions des articles 15 et 16 s'appliquent aux rémunérations payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques, collectivités locales ou personnes morales de droit public.”

Art. XIV

L'article 22 (Prévention de l'usage abusif de la Convention) est supprimé et l'article 23 (Fortune) de la Convention devient l'article 22.

Art. XV

1. L'article 24 est supprimé et remplacé par le nouvel article 23 suivant:

“Article 23**Méthodes pour éliminer les doubles impositions**

- § 1. En ce qui concerne la Belgique, la double imposition est évitée de la manière suivante:
- 1°. Lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des revenus, autres que des dividendes, des intérêts ou des redevances, ou possède des éléments de fortune qui sont imposés en Suisse conformément aux dispositions de la présente Convention, la Belgique exempte de l'impôt ces revenus ou ces éléments de fortune mais elle peut, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste du revenu ou de la fortune de ce résident, appliquer le même taux que si les revenus ou les éléments de fortune en question n'avaient pas été exemptés. Nonobstant la disposition qui précède, lorsqu'une personne physique reçoit des revenus, autres que des dividendes, des intérêts ou des redevances, qui sont imposés en Suisse conformément aux dispositions de la Convention, la Belgique n'exempte de l'impôt ces revenus que dans la mesure où ils sont effectivement imposés en Suisse.
 - 2°. L'exemption prévue au 1° est également accordée en ce qui concerne les revenus considérés comme des dividendes en vertu de la législation belge, qu'un résident de la Belgique reçoit au titre d'une participation dans une entité qui a son siège de direction effective en Suisse, et qui n'a pas été imposée en tant que telle en Suisse, à condition que le résident de la Belgique ait été imposé en Suisse, proportionnellement à sa participation dans cette entité, sur les revenus servant au paiement des revenus considérés comme des dividendes en vertu de la législation belge. Le revenu exempté est le revenu perçu après déduction des frais, exposés en Belgique ou ailleurs, se rapportant à la gestion de la participation dans l'entité.
 - 3°. Nonobstant les dispositions des 1° et 2° et toute autre disposition de la Convention, la Belgique tient compte, pour la détermination des taxes additionnelles établies par les communes et les agglomérations belges, des revenus professionnels exemptés de l'impôt en Belgique conformément aux 1° et 2°. Ces taxes additionnelles sont calculées sur l'impôt qui serait dû en Belgique si les revenus professionnels en question étaient tirés de sources belges.
 - 4°. Lorsqu'une société qui est un résident de la Belgique a la propriété d'actions ou parts d'une société qui est un résident de la Suisse et y est soumise à l'impôt sur le revenu des sociétés, les dividendes qui lui sont payés par cette dernière société et qui sont imposables en Suisse conformément à l'article 10, paragraphe 2, sont exemptés de l'impôt des sociétés en Belgique, dans la mesure où cette exemption serait accordée si les deux sociétés étaient des résidents de la Belgique.
 - 5°. Sous réserve des dispositions de la législation belge relatives à l'imputation sur l'impôt belge des impôts payés à l'étranger, lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des éléments de revenu qui sont compris dans son revenu global soumis à l'impôt belge et qui consistent en dividendes qui ne sont pas couverts par les dispositions du 4°, en intérêts ou en redevances, l'impôt suisse perçu sur ces revenus est imputé sur l'impôt belge afférent auxdits revenus.

- 6°. Lorsque, conformément à la législation belge, des pertes subies par une entreprise exploitée par un résident de la Belgique dans un établissement stable situé en Suisse ont été effectivement déduites des bénéfices de cette entreprise pour son imposition en Belgique, l'exemption prévue au 1° ne s'applique pas en Belgique aux bénéfices d'autres périodes imposables qui sont imputables à cet établissement, dans la mesure où ces bénéfices ont aussi été exemptés d'impôt en Suisse en raison de leur compensation avec lesdites pertes.

§ 2. En ce qui concerne la Suisse, la double imposition est évitée de la manière suivante:

- 1°. Lorsqu'un résident de Suisse reçoit des revenus ou possède de la fortune, non visés aux 2° et 3°, qui sont imposables en Belgique conformément aux dispositions de la présente Convention, la Suisse exempte de l'impôt ces revenus ou cette fortune, mais elle peut, pour calculer le montant de ses impôts sur le reste du revenu ou de la fortune de ce résident, appliquer le même taux que si les revenus ou la fortune en question n'avaient pas été exemptés. Toutefois, cette exemption ne s'applique aux gains et revenus visés au paragraphe 4 de l'article 13 qu'après justification de l'imposition de ces gains et revenus en Belgique.
- 2°. Sous réserve du 3° ci-après, lorsqu'un résident de la Suisse reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions des articles 10 ou 11, sont imposables en Belgique, la Suisse accorde un dégrèvement à ce résident, à sa demande. Ce dégrèvement consiste:
- a) en l'imputation de l'impôt payé en Belgique conformément aux dispositions des articles 10 et 11 sur l'impôt suisse qui frappe les revenus de ce résident, la somme ainsi imputée ne pouvant toutefois excéder la fraction de l'impôt suisse, calculé avant l'imputation, correspondant aux revenus qui sont imposés en Belgique, ou
 - b) en une réduction forfaitaire de l'impôt suisse, ou
 - c) en une exemption partielle des revenus en question de l'impôt suisse, mais au moins en une déduction de l'impôt payé en Belgique du montant brut des revenus reçus de Belgique.

La Suisse déterminera le genre de dégrèvement et règlera la procédure selon les prescriptions concernant l'exécution des conventions internationales conclues par la Confédération en vue d'éviter les doubles impositions.

- 3°. Lorsqu'une société qui est un résident de la Suisse reçoit des dividendes d'une société qui est un résident de la Belgique, elle bénéficie en ce qui concerne l'impôt suisse afférent à ces dividendes, des mêmes avantages que ceux dont elle bénéficierait si la société qui paye les dividendes était un résident de la Suisse."

Art. XVI

L'article 25 (Non-discrimination) est modifié de la façon suivante:

1. L'article 25 (Non-discrimination) devient l'article 24.

2. Le paragraphe 1 est supprimé et remplacé par le nouveau paragraphe 1 suivant:

“§ 1. Les nationaux d’un État contractant ne sont soumis dans l’autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence. La présente disposition s’applique aussi, nonobstant les dispositions de l’article 1, aux personnes qui ne sont pas des résidents d’un État contractant ou des deux États contractants.”

3. Le paragraphe 6 est supprimé. Le paragraphe 7 devient le paragraphe 6.

Art. XVII

L’article 26 (Procédure amiable) est modifié de la façon suivante:

1. L’article 26 devient l’article 25.
2. Les nouveaux paragraphes 4 et 5 suivants sont ajoutés:

“§ 4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles, y compris au sein d’une commission mixte composée de ces autorités ou de leurs représentants, en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents.

§ 5. Lorsque:

- a) en vertu de paragraphe 1, une personne a soumis un cas à l’autorité compétente d’un État contractant en se fondant sur le fait que les mesures prises par un État contractant ou par les deux États contractants ont entraîné pour cette personne une imposition non conforme aux dispositions de cette Convention, et que
- b) les autorités compétentes ne parviennent pas à un accord permettant de résoudre ce cas en vertu du paragraphe 2 dans un délai de deux ans à compter de la présentation du cas à l’autorité compétente de l’autre État contractant, les questions non résolues soulevées par ce cas doivent être soumises à arbitrage si la personne en fait la demande. Ces questions non résolues ne doivent toutefois pas être soumises à arbitrage si une décision sur ces questions a déjà été rendue par un tribunal judiciaire ou administratif de l’un des États. A moins qu’une personne directement concernée par le cas n’accepte pas l’accord amiable par lequel la décision d’arbitrage est appliquée, cette décision lie les deux États contractants et doit être appliquée quels que soient les délais prévus par le droit interne de ces États. Les autorités compétentes des États contractants règlent par accord amiable les modalités d’application de ce paragraphe.

Les États contractants peuvent communiquer à la commission d’arbitrage, établie conformément aux dispositions du présent paragraphe, les informations qui sont nécessaires à l’exécution de la procédure d’arbitrage. S’agissant des informations communiquées, les membres de la commission d’arbitrage sont soumis aux règles de confidentialité décrites au paragraphe 2 de l’article 26.”

Art. XVIII

L'article 27 (Echange de renseignements) est supprimé et remplacé par le nouvel article 26 suivant:

**“Article 26
Echange de renseignements**

- § 1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements vraisemblablement pertinents pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou pour l'administration ou l'application de la législation interne relative aux impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des États contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par les articles 1 et 2.
- § 2. Les renseignements reçus en vertu du paragraphe 1 par un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts mentionnés au paragraphe 1, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts, ou par le contrôle de ce qui précède. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent révéler ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements. Nonobstant ce qui précède, les renseignements reçus par un État contractant peuvent être utilisés à d'autres fins lorsque cette possibilité résulte des lois des deux États et lorsque l'autorité compétente de l'État qui fournit les renseignements autorise cette utilisation.
- § 3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation:
- a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant;
 - b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant;
 - c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.
- § 4. Si des renseignements sont demandés par un État contractant conformément à cet article, l'autre État contractant utilise les pouvoirs dont il dispose pour obtenir les renseignements demandés, même s'il n'en a pas besoin à ses propres fins fiscales. L'obligation qui figure dans la phrase précédente est soumise aux limitations prévues au paragraphe 3 sauf si ces limitations sont susceptibles d'empêcher un État contractant de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci ne présentent pas d'intérêt pour lui dans le cadre national.

- § 5. En aucun cas les dispositions du paragraphe 3 ne peuvent être interprétées comme permettant à un État contractant de refuser de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci sont détenus par une banque, un autre établissement financier, un mandataire ou une personne agissant en tant qu'agent ou fiduciaire ou parce que ces renseignements se rattachent aux droits de propriété d'une personne."

Art. XIX

L'article 28 (Agents diplomatiques et fonctionnaires consulaires) devient l'article 27.

Art. XX

L'article 29 (Divers) est supprimé et remplacé par le nouvel article 28 suivant:

“Article 28 Divers

- § 1. Lorsqu'un résident d'un État contractant reçoit un élément de revenu provenant de l'autre État contractant et reverse, directement ou indirectement, à un moment et sous une forme quelconques, la moitié au moins de ce revenu à une ou des personnes ou entités qui n'est ou ne sont pas un ou des résidents du premier État contractant, cet élément de revenu ne peut pas bénéficier des avantages de la présente Convention.
- § 2. Les stipulations du paragraphe 1 du présent article ne sont pas applicables lorsque la personne qui demande le bénéfice des avantages conventionnels établit que les opérations en cause n'ont pas principalement pour objectif de tirer avantage de la présente Convention. Cette condition est réputée satisfaite lorsque l'élément de revenu:
- (i) est reversé par le résident d'un État contractant à une personne ou une entité qui ne lui est pas liée; ou
 - (ii) aurait bénéficié d'un traitement conventionnel équivalent ou plus favorable s'il avait été directement perçu par la personne à laquelle il est reversé.
- § 3. Les autorités compétentes des États contractants se concertent au sujet des mesures administratives nécessaires à l'exécution des dispositions de la Convention et notamment au sujet des justifications à fournir par les résidents de chaque État pour bénéficier dans l'autre État des exemptions ou réductions d'impôts prévues par cette Convention."

Art. XXI

Un protocole est ajouté à la Convention avec la teneur suivante:

“Protocole à la Convention du 28 août 1978 entre la Confédération suisse et le Royaume de Belgique en vue d'éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune.

A l'occasion de la signature de l'Avenant modifiant la Convention en vue d'éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune signée par la Confédération suisse et le Royaume de Belgique le 28 août 1978, les soussignés dûment autorisés sont convenus des dispositions suivantes qui font partie intégrante de la Convention:

1. En ce qui concerne les articles 3 et 11

Il est entendu que le terme "entreprise" visé dans la Convention et notamment à l'article 11 paragraphe 3 désigne également un établissement bancaire.

2. En ce qui concerne l'article 4

Un État contractant, une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales est considéré comme résidente aux fins de l'article 4. Il en va de même d'un fonds de pension, une institution de prévoyance ou une institution poursuivant des fins exclusivement religieuses, charitables, scientifiques, éducatives, sportives ou de caractère public, qui en tant que tel, est exonéré d'impôts visés à l'article 2 de la Convention dans l'État contractant où il est établi.

Les expressions "fonds de pension" et "institution de prévoyance" désignent toute personne établie dans un État contractant et reconnue par cet État:

a) dans la mesure où elle est gérée:

- (i) afin d'administrer des régimes de retraite ou de fournir des prestations de retraite; ou
- (ii) afin d'obtenir des revenus pour le compte d'une ou de plusieurs personnes qui sont gérées afin d'administrer des régimes de retraite ou de fournir des prestations de retraite; et

b) à condition qu'elle soit reconnue conformément aux prescriptions de l'État contractant dans lequel elle est établie et:

- (i) en ce qui concerne la Belgique, contrôlée par l'Autorité des services et marchés financiers (FSMA) ou par la Banque Nationale de Belgique ou inscrite auprès de l'Administration fiscale belge; ou
- (ii) en ce qui concerne la Suisse, contrôlée par les autorités de surveillance de la prévoyance professionnelle.

3. En ce qui concerne les articles 15 et 16

Il est entendu que les rémunérations qu'un résident de Suisse tire de son activité quotidienne en tant qu'associé dans une société, autre qu'une société par actions, qui est un résident de la Belgique, sont imposables conformément aux dispositions de l'article 15 de la Convention, comme s'il s'agissait de rémunérations qu'un employé tire d'un emploi salarié et comme si l'employeur était la société.

4. En ce qui concerne l'article 18

- a) Il est entendu que le terme "pensions" utilisé à l'article 18 couvre non seulement les paiements périodiques mais aussi les paiements forfaitaires.

- b) Lorsqu'une personne physique exerce des activités dans un État contractant, les cotisations qui sont versées par cette personne ou pour son compte à un régime de retraite ou de prévoyance professionnelle
- (i) reconnu fiscalement dans l'autre État contractant,
 - (ii) auquel la personne participait immédiatement avant de commencer à exercer des activités dans le premier État,
 - (iii) auquel la personne a participé à un moment où elle exerçait des activités dans l'autre État ou y résidait, et
 - (iv) qui est accepté par l'autorité compétente du premier État comme correspondant de façon générale à un régime de retraite reconnu fiscalement comme tel dans cet État,

sont, aux fins

- (v) de déterminer l'impôt dû par cette personne dans le premier État, et
- (vi) de déterminer les bénéfices d'une entreprise qui sont imposables dans le premier État,

traitées dans ce premier État de la même façon que le sont les cotisations à un régime de retraite reconnu aux fins de l'imposition dans ce premier État et sous réserve des mêmes conditions et restrictions.

5. En ce qui concerne l'article 23

- a) Pour l'application de l'article 23, paragraphe 1, 1° et 2°, un élément de revenu est imposé en Suisse lorsque cet élément de revenu est soumis en Suisse au régime fiscal qui lui est normalement applicable en vertu de la législation fiscale suisse.
- b) Pour l'application de l'article 23, paragraphe 1, 1°, un élément de revenu est effectivement imposé en Suisse lorsque cet élément de revenu est soumis à l'impôt suisse et n'y bénéficie pas d'une exemption d'impôt en tant que tel.
- c) Pour l'application de l'article 23, paragraphe 1, 5°, il est entendu que tant que la législation interne belge ne prévoit pas l'imputation sur l'impôt belge de l'impôt étranger sur les dividendes, et notamment de l'impôt suisse payé conformément au paragraphe 2 premier alinéa de l'article 10, des dividendes de source suisse n'auront pas droit en Belgique à une imputation de cet impôt suisse.

6. En ce qui concerne l'article 26

- a) Il est entendu que l'État requérant aura épuisé au préalable les sources habituelles de renseignements prévues par sa procédure fiscale interne avant de présenter la demande de renseignements.
- b) Il est entendu que les autorités fiscales de l'État requérant fournissent les informations suivantes aux autorités fiscales de l'État requis lorsqu'elles présentent une demande de renseignements selon l'article 26 de la Convention:
 - (i) l'identité de la personne faisant l'objet d'un contrôle ou d'une enquête;
 - (ii) la période visée par la demande;
 - (iii) une description des renseignements demandés y compris de leur nature et de la forme selon laquelle l'État requérant désire recevoir les renseignements de l'État requis;

- (iv) l'objectif fiscal qui fonde la demande;
 - (v) dans la mesure où ils sont connus, le nom et l'adresse de toute personne présumée être en possession des renseignements requis.
- c) La référence aux renseignements vraisemblablement pertinents a pour but d'assurer un échange de renseignements en matière fiscale qui soit le plus large possible, sans qu'il soit pour autant loisible aux États contractants de procéder à une "pêche aux renseignements" ou de demander des renseignements dont il est peu probable qu'ils soient pertinents pour élucider les affaires fiscales d'un contribuable déterminé. Si l'alinéa b) prévoit des critères de procédure importants ayant pour but d'éviter la "pêche aux renseignements", les lettres (i) à (v) doivent toutefois être interprétées de façon à ne pas empêcher l'échange effectif de renseignements.
- d) Il est en outre entendu qu'aucune obligation n'incombe à l'un des États contractants, sur la base de l'article 26 de la Convention, de procéder à un échange de renseignements spontané ou automatique.
- e) Il est entendu qu'en cas d'échange de renseignements, les règles de procédure administrative relative aux droits du contribuable prévues dans l'État contractant requis demeurent applicables avant que l'information ne soit transmise à l'État contractant requérant. Il est en outre entendu que cette disposition vise à garantir une procédure équitable au contribuable et non pas à éviter ou retarder sans motif le processus d'échange de renseignements."

Art. XXII

Les articles 30 (Entrée en vigueur) et 31 (Dénonciation) deviennent respectivement les articles 29 et 30.

Art. XXIII

1. Chaque État contractant notifiera à l'autre État contractant l'accomplissement des procédures requises par sa législation pour l'entrée en vigueur du présent Avenant. Le présent Avenant entrera en vigueur à la date de réception de la seconde de ces notifications.
2. Les dispositions du présent Avenant qui fait partie intégrante de la Convention et qui introduit en outre le Protocole s'y rapportant, seront applicables:
 - a) en ce qui concerne les impôts dus à la source, aux revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur du présent Avenant;

- b) en ce qui concerne les autres impôts:
 - (i) s'agissant de la Belgique, aux revenus et aux éléments de fortune concernant les périodes imposables, et
 - (ii) s'agissant de la Suisse, aux revenus et aux éléments de fortune concernant les périodes fiscales

commençant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur du présent Avenant.

- 3. Les dispositions de l'article XVIII du présent Avenant seront applicables aux demandes déposées à la date d'entrée en vigueur ou à une date ultérieure aux renseignements qui se rapportent:

- a) en ce qui concerne les impôts dus à la source, aux revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur du présent Avenant;
- b) en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et sur la fortune:
 - (i) s'agissant des impôts de la Belgique, aux revenus et aux éléments de fortune concernant les périodes imposables, et
 - (ii) s'agissant des impôts de la Suisse, aux revenus et aux éléments de fortune concernant les périodes fiscales

commençant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur du présent Avenant;

- c) en ce qui concerne les autres impôts, aux impôts dus au titre d'événements imposables se produisant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur du présent Avenant.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé le présent Avenant de modification.

FAIT en deux exemplaires, à Bruxelles le 10 avril 2014, en langue française et en langue néerlandaise, les deux textes faisant également foi.